

קונטרס

בצחיות התורה

תוכן העניינים למהדורה המישיית

מבוא: כך נראית קורונה רוחנית - 4 קושיות על המצב הרוחני בו אנו נתונים כעת
עמוד 4

קווים לדמותו של רפא"מ, מנהיגה הרעיוני של תנועת התפתחות התורה המתחדשת בימינו
עמוד 5

מבט קל על הקשרים הפיננסיים ההדוקים שבין קרנות השמאל והרפורמה לבין תלמידי מכון מנדל
עמוד 6

"כיון שהגיע לחצי החומה נעץ צפורניו בחומה" - מבט קל על הפרויקט המחריד 'בליבה חומה', פרויקט המעניק מלגות לסטודנטים חילונים הלומדים ב'חברותא' עם סטודנטים חרדים ממכון מנדל (!!!)
עמוד 7

על הורתה ולידתה של שיטת 'התפתחות התורה' הכופרת במסורת חז"ל - ציטוטים ברורים מתוך כתבי ושיעורי האבות המייסדים של תנועת התפתחות התורה, הן בעבר והן בהווה המתחדש:
מבשר הרפורמה אהרן חורין (אח"ר) שר"י, מייסד התנועה הקונסרבטיבית זכריה פרנקל (רז"פ) שר"י, מייסד תנועת הרוחניות החילונית אשר צבי גרינברג (אצ"ג או 'אחד העם') שר"י, הכופר המשכיל רפא"מ, הכופר המשכיל רי"ע, הכופר המשכיל יצ"ר, הכופר המשכיל ראו"ע והכופרת המנדליסטית הרו"ר
עמודים 8-9

דעת גדולי הדורות על שיטת 'התפתחות התורה' הכופרת במסורת חז"ל -
מתוך ספר "עיני כל העדה" שיצא בזמנו מטעם גדולי התורה כנגד אהרן חורין שר"י
מתוך אגרות רבינו עקיבא איגר זצ"ל
מתוך הקדמת רבינו המלבי"ם זצ"ל
מתוך דברי הרש"ר הירש זצ"ל
מתוך הקונטרס "מענה רך על חזות קשה" להגרש"ז קליין זצ"ל
מתוך אגרות הגאון רבי עזריאל הילדסימר זצ"ל
מתוך דברי הראי"ה קוק זצ"ל כנגד "המשנים את התורה ברשעת דעותיהם"
מתוך דברי הרצי"ה קוק זצ"ל על הקשר הטמא בין הנצרות לבין התנועה הרפורמית והתנועה הקונסרבטיבית
מתוך מכתב תגובה שכתב הגאון רבי גדליהו אקסלרוד שליט"א לדברי רפא"מ
מתוך דרשת מוצאי שבת של פוסק עדת תימן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
עמודים 10-11

נחשף השקר הגדול שמפיצים חסידי בית מדרש הגרא - עדויות ברורות לכך שראשי ישיבת סלבודקא מעולם לא מינו את הרה"ג רבי צבי אשר פרידמן לפקח על בית מדרש הגרא:
תמלול מדוייק מילה במילה מתוך דבריו הברורים של הרה"ג צבי אשר פרידמן שליט"א
תמלול מדוייק מתוך דבריו של ראש ישיבת מיר הגאון רבי אשר אריאלי שליט"א
תמצות מתוך דבריו של הרה"ג יוסי לנדו, בנו של ראש ישיבת סלבודקא מרן הגר"ד לנדו שליט"א
תמצות מתוך דבריו של הגאון ר' נתן זוכובסקי שליט"א, ראש הוועדה הרוחנית של העיתון 'יתד נאמן'
תמצות מתוך דבריו של הגאון ר' צבי ובר שליט"א, רב שכונת נווה יעקב וחבר בד"ץ 'שארית ישראל'
תמצות מתוך דבריו של הרה"ג ברוך שפירא שליט"א, ר"מ בישיבת קול תורה, ומראשי לב לאחים
עמוד 12

התייחסויות של גדולי תורה נוספים לבית מדרש הגרא
עמוד 12

דעת תורה ברורה מפי מרן הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א, ראש ישיבת חברון וחבר מועצה"ת
עמוד 13

פסק דין הלכה למעשה מאת אב"ד חסידי חשוב שנאלץ להכחיש את חתימתו (כמובן רק למראית עין) בשל אימויו של הכופר המשכיל ראו"ע להגיש תביעת דיבה בערכאות נגד הרבנים שהביעו דעה נגדו
עמוד 14

דעת תורה ברורה מאת זקן רבני חב"ד בתוספת הסכמה בכתב מאת האב"ד החסידי החשוב הנ"ל
עמוד 15

מבט קל על האלימות הפלילית שמפעילים העינבליסטים מול רבנים שמביעים מחאה כנגד מנהיגם
עמוד 16

מכתבים נוספים בביאור יסודות האמונה בתורה שבעל פה מאת הגאון ר' גדליהו אקסלרוד שליט"א
עמוד 17

פסק הלכה ברור בחתימת ט' פוסקי הלכה על האיסור החמור לעיין בספרי רפא"מ וראו"ע ותלמידיהם
עמוד 18

ציטוטים ברורים מדברי הרמב"ם על היות שיטת התפתחות התורה כופרת באחד מי"ג עיקרי האמונה
עמוד 19

קונטרס

נצחיות התורה

והוא ליקוט מתוך הקונטרסים שיצאו לאור ע"י מכון תורה תמימה

"חומת האמונה" "חומת התורה" ו"חומת היהדות"

אודות כיתות הקראים-רפורמים החדשות

הממשיכות את דרכם של צבי גרץ ו'אחד העם' שר"י

בעלי שיטת 'התפתחות התורה' רח"ל

עם הוספות נחוצות

יו"ל ע"י מכון נצחיות התורה

nitzchiyuthatorah@gmail.com

מהדורה ראשונה - ז' בחשון תשפ"א

יום פטירת מאורם של ישראל מהר"ם שפירא מלובלין זיע"א

מהדורה חמישית מתוקנת עם הוספות נכבדות - י"ט בחשון תשפ"א

ג' שנים לפטירתו של מרן המשגיח הגר"ד יפה זצ"ל

כך נראית קורונה רוחנית

קושיה ראשונה

מה הקשר בין הקרן החדשה לישראל, האגודה לזכויות האזרח, המטה למאבק בגזענות וארגון גבעת חביבה מייסודה של תנועת "השומר הצעיר", לבין בעלי השפעה בכירים בחצרות הרבנים החשובות ביותר?

קושיה שנייה

מי מונע במכוון את הבאת האמת בפני גדולי זקני הרבנים, במסווה של הצורך בבידוד מוחלט של הרבנים לשם שמירה על בריאותם מפני הידבקות חלילה בנגיף הקורונה?

קושיה שלישית

מדוע עד היום טרם נחשפה ברבים תוכניתם הזדונית של 'סוכני השינוי' מבית מכון מנדל יחד עם 'רבני' מכון מד"ת (המכון למדיניות 'תורנית') ועסקני "המכון החרדי למחקרי מדיניות" לשם ניצול קשיי התקופה ליצירת שינויים בהלכה היהודית הרבנית שניתנה מסיני תוך השתקת מחאתם של מרנן ורבנן גדולי הפוסקים שליט"א?

קושיה רביעית

מתי ועל ידי מי נהגה הרעיון המבריק לייצור מוטציה חדשה של נגיף רוחני ממשפחת "קורונה רוחנית" תוך כדי שהעולם כולו נאבק על הישרדותו הגשמית מפני המוטציה החדשה של הנגיף הביולוגי ממשפחת ה"קורונה"?

תשובות ראשוניות תמצאו

בקונטרס שלפניכם

אליהו מאיר פייבלזון

ראש כולל לבעלי תשובה "פחחי עולם"

בוגר תכנית "שלוחי ציבור" של מכון מנדל

תכנית דו-שנתית

להכשרת סוכני שינוי מתוך הקהילה החרדית
והצבתם בעמדות מפתח לשינוי החברה החרדית

מרבני "כולל" "למען דעת"

פרוייקט של מכון מנדל

להכשרת מנהיגות תורנית

בשרות האגודה הליברלית

מרצה בתוכנית "בליבה חומה"

פרוייקט חונכים לחרדים הלומדים באוניברסיטה

לכל סטודנט חרדי מוצמד "חברותא" חילוני

המסייע לו בלימודי אקדמיה

ופותח לפניו צוהר לעולם החילוני

מרבני "בית מדרש" "הגר"א"

מהבולטים שב"רבני" "בית מדרש" "הגר"א"

משתתף בשבתות "אמצע הזמן" וישיבות "המשך הזמן"

באתר "בית מדרש הגר"א" מובאות

הסרטות והקלטות מהרצאותיו והפאנלים בהם השתתף

- **2013** - על פי דו"ח של הקרן החדשה לישראל.⁷⁹, קרן ליטאג העבירה מימון של מעל 100,000 דולר בשנת 2013 לקרן החדשה לישראל.⁸⁰
- **2014** – על פי הדוח הכספי של קרן ליטאג, בשנת 2017 העבירה הקרן 122,657 דולר בסה"כ לקרן החדשה לישראל עבור מס' פרויקטים, ביניהן תמיכה בפעילות של הארגון **"ישראל חופשית"** בירושלים (25,000\$), שילוב סטודנטים ערבים ממזרח ירושלים בהדסה עין כרם, ופרוייקטים נוספים בירושלים.
- **רפורמים ו'התחדשות יהודית' -**
  - **"ישראל חופשית"** – על פי אתר הארגון "ישראל חופשית" שפועל להפרדת דת ומדינה, קרן ליטאג תורמת לפעילות הארגון.⁸¹ כאמור, אותרה תמיכה של קרן ליטאג ב-2014 דרך הקרן החדשה לישראל.⁸²
  - **בינ"ה** – קרן ליטאג תומכת ב'ישיבה החילונית' בירושלים של ארגון בינ"ה.⁸³
  - **מכון הרטמן** – באתר קרן ליטאג מופיע המכון "מכון שלום הרטמן".⁸⁴
  - **שינוי פני העיר ירושלים –**
    - באתר קרן ליטאג מפורטת תכנית רחבה שנקראת **"חידוש ירושלים"**. בין הפרוייקטים והארגונים הנתמכים - "רוח חדשה", "התנועה הירושלמית", **"בליבה חומה"** ועוד.⁸⁵
    - **כפר ירושלמי** – הקרן תמכה בפרויקט "כפר ירושלמי" שהחל ב-2013 שמטרתו, בין השאר, לקדם **פלורליזם בירושלים**.⁸⁶
- **הפדרציה של ניו יורק – (UJA)**
  - **רפורמים ו'התחדשות יהודית' -**
    - **"ישראל חופשית"** – על פי אתר הארגון "ישראל חופשית" שפועל להפרדת דת ומדינה, הפדרציה תומכת בפעילות הארגון.⁸⁷
    - **בינ"ה** – הפדרציה תומכת ב'ישיבה החילונית' בירושלים של ארגון בינ"ה.⁸⁸
  - **פנים – איגוד ארגוני יהדות ישראלית**⁸⁹ - הפדרציה תומכת בארגון הגג "פנים" שמאגד תחתיו ארגוני 'התחדשות יהודית' רבים שפועלים לשינוי פני היהדות, בהם התנועה הרפורמית והתנועה הקונסרבטיבית ועוד.

על הקשרים ההדוקים שבין הרפורמים והקונסרבטיבים

לבין מקורות המימון של פרויקט "בליבה חומה",

המעניק מלגות לסטודנטים חילונים הלומדים ב'חברותא' עם סטודנטים חרדים (!!!!),

ואשר בפרויקט זה שותפים רבים מתלמידי ובוגרי "מכון מנדל למנהיגות".

מתוך החוברת "צהר פיקוח מזון בע"מ"

שבהוצאת מרכז ליב"ה

תנו רבנו: כשצרו בית חשמונאי זה על זה, היה הורקנוס מבפנים ואריסטובלוס מבחוץ. ובכל יום היו משלשים להם בקופה דינרין, והיו מעלים להם תמידין. היה שם זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יוונית, אמר להם: כל זמן שעוסקין בעבודה אין נמסרים בידכם. למחר שילשלו דינרין בקופה, והעלו להם חזיר. כיון שהגיע לחצי החומה נעץ צפרניו בחומה, ונודעזעה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה.

מסכת בבא קמא דף פב עמוד ב

על פרויקט "בליבה חומה", המעניק מלגות לסטודנטים חילונים הלומדים ב'חברותא' עם סטודנטים חרדים (!!!)

בליבה חומה היא תכנית חונכות אקדמית הדדית בה סטודנטים חרדים וסטודנטים חילונים או דתיים לאומיים נפגשים ל-3-4 שעות שבועיות של לימוד משותף. שני שלישים מהזמן מוקדשים לתגבור עבור הסטודנט החרדי במקצועות בהם הוא זקוק לסיוע; שלישי הזמן הנותר מוקדש ללימוד חברותא - לימוד משותף מתוך ארון הספרים היהודי כפתח להחלפת דעות, הכרות עומק וחברות.

התוכנית נולדה מתוך ההבנה כי לסטודנטים חרדים יש קושי מובנה להשתלב במסגרת ההשכלה גבוהה בישראל, מה שגורם לאחוזי נשירה גבוהים ביותר בקרב הסטודנטים החרדים (כ-60 אחוזי נשירה בקרב גברים חרדים). בנוסף לסיוע האקדמאי ההכרות האישית במסגרת הפרויקט תורמת להכרות בלתי אמצעית בין צעירים ממגזרים שונים ולהסרת גבולות וסטיגמות שליליות, ואף מייצרת חברויות ושיתופי פעולה. הפרויקט פועל בהצלחה רבה מזה שמונה שנים, ומוכיח הצלחה רבה הן בסיוע אקדמאי לסטודנטים החרדים והורדה דרמטית של אחוזי הנשירה והן ביצירת חיבורים אישיים משמעותיים בין חרדים דתיים וחילוניים. למעלה מ-1700 בוגרי התוכנית מהווים הוכחה שאפשר ליצור שיח אחר בחברה הישראלית.

מתוך אתר הבית של תכנית המלגות ללוחמים משוחררים של ארגון ידידי צה"ל בארה"ב ובפנמה

מדי שבוע כל זוג נפגש לשעתיים של לימוד אישי. במסגרת המפגש המלגאי מסייע לסטודנט החרדי בתחומי הלימוד בהם הוא זקוק לתגבור, בדגש על אנגלית, מתמטיקה, מחשבים ומדעים. בנוסף לשעתיים של סיוע לימודי, בכל שבוע כל זוג גם מקדיש שעה לשיחה אישית, לימוד טקסטים יהודיים ודיונים על נושאים שונים. מטרת משבצת זו היא לפתוח צוהר להכרת עולם התוכן החרדי ועל ידי כך לקדם שיח מקרב ושוויוני, לתת הזדמנות להיכרות מעמיקה בין שני הסטודנטים, לייצר קשר אישי, ולהסיר חסמים ודעות קדומות.

מתוך אתר הבית של ארגון 'ציוני דרך' - צעירים לחיזוק החברה הישראלית'

על הורתה ולידתה של שיטת "התפתחות התורה" הכופרת במסורת חז"ל

התורה לא השגיחה, רק על התקון הכולל הצודק על הרוב, ואם לפעמים בזמן מן הזמנים לא יספיק התקון הכולל, אשר נמנע הוא שישקיף כל המקריים החלקים, מסרה התורה לחכמי זמן וזמן לתקן הפרטים ... כי לא מחשבותיהם כמחשבותינו, ורחוק מזרח ממערב רחקו דרכיהם מדרכינו ... חלפו אותם ימים ברבריים בהם (...) לחטא נחשבה העמדת האישה במדרגה זהה לגבר.

ציטוטים שונים על חזון שיטת התפתחות התורה, מתוך כתבי אהרן חורין שר"י, מ'מבשרי' ה'יהדות' הרפורמית

לא ברפורמה, המביאה לידי התפרקות מלאה, אלא בלימוד היהדות שיוביל להתפתחות מתוכה עצמה.

מתוך 'הכרזת העצמאות' של זכריה פרנקל שר"י, תלמיד מהר"ב רנשבורג זצ"ל, ומייסד התנועה הקונסרבטיבית, כסליו תר"ב

התפתחות היא דבר טבעי, הנעשה באופן בלתי מורגש, לאט לאט, על ידי מהלך החיים הכלליים. ... מי שחושב, כי עתה די להריע תרועה גדולה, בשביל שתפול החומה תחתיה – אינו אלא טועה, שכחו להביא בחשבון את הכוח ההוא, של רגש כבוד אבות... רק בעת שיוולד ויתפתח בנו צורך חדש, להבנת נחלת האבות בדרך הויתת הטבעית... רק אז יתקן הקשר בין הרגש ההוא ובין החיים המעשיים.

תחבולות לחילון המוני של כל היהודים מאת מייסד תנועת 'החילוניות-הרוחנית', הסופר אשר צבי גינצברג שר"י, הנודע בכינויו 'אחד העם'

'עם הספר' הוא עבד הספר, עם שפרחה נשמתו מתוך לבו ונכנסה כולה לתוך דברים שבכתב. לו תעודת הספר היא לא להעשיר את הלב בכוחות חדשים, כי אם, אדרבא, להחלישו ולהשפילו עד שלא יעז עוד לפעול ולהתפעל 'בכוח עצמו ולפי צרכיו', אלא הפל רק באמצעות הכתב. כל חזיון טבעי או מוסרי המסוגל לעורר איזו תנועה בלב מוכרח להביא אתו הסכמה שבכתב על שהרשות נתונה לו לעשות זאת, וגם אז אין ההתעוררות עוד פשוטה וטבעית, כי אם לפי תכנית מיוחדת, מלאכותית, הקבועה ומוגבלת מראש. על כן יעמדו על עמדם גם שניהם, העם וספרו, וצורתם לא תשתנה הרבה במשך הדורות, באשר לשניהם יחסו הכוחות המניעים לזה: להעם – יחס ישר, בלי אמצעי, בין הלב ובין כל אשר מחוצה לו, ולהספר – התקוממות הלב (היוצא מן היחס ההוא) נגד אותם הדברים שאינם לפי צרכיו. ועם הספר הננו באמת זה קרוב לאלפים שנה, אך לא מראשית ימי קדם. אין צריך לאמר בימי הנביאים – מהם נתרחקו כבר כל כך עד שאין אנו מוכשרים אף להבינם – אלא עוד גם בימי הבית השני לא חדל הלב מלחיות ולפעול 'בכוח עצמו'; עוד הרגיש עצמותו והאמין בכוחו במדה גדולה כזו עד שהרשה לו לבקש בקרבו את תורתו, את הקריטריון לדברי הכתב: 'דעלך סני לחברך לא תעביד זו היא כל התורה כולה'. ואם על ידי היחס הישר בינו ובין העולם החיצוני נתרחק הלב לפעמים מרוח הכתב, לא יכול אז להפנע ולבטל את הכרתו, כי אם, אדרבא, התקומם נגד אותם הדברים שאינם עוד לפי צרכיו, וההתקוממות הזאת הכריחה את רוח הכתב להתפתח גם הוא בהסכם עם הצרכים החדשים. אם הלב בדרך התפתחותו הגיע להכרה ברורה, כי 'עין תחת עין' היא אכזריות בלתי נאותה לאומה בת תרבות, והכרת הלב היא עוד באותה שעה אבטוריטט שאין למעלה ממנו, – הלא אז הדבר מובן, כי גם האבטוריטט האחר, הכתב, לא יוכל לדבר בלשון אחרת, ואין ספק איפוא, כי 'עין תחת עין זה ממון'. אבל כל זה נשתנה אחרי כן. תורה שבעל פה, אשר שמה הראוי לה באמת הוא 'תורה שבלב', נתאבנה גם היא בדברים שבכתב, ולב האומה נתמלא כולו רק הכרה אחת ברורה וחזקה: הכרת אפסותו המוחלטת והשתעבודותו הנצחית אל הכתב.

הצורך בהתפתחות התורה במשנתו של מייסד תנועת 'החילוניות-הרוחנית', הסופר אשר צבי גינצברג שר"י, הנודע בכינויו 'אחד העם'

יתכן, לא שאני יודע שזה כך, אבל יתכן, שבסוגיא של 'עין תחת עין' נהגו כל ימי הבית הראשון 'עין תחת עין' ממש. יום אחד קם לו אחד החכמים ואמר 'רבותי! אולי לא זה הפשט? אולי לא ככה?', לא שהוא טען שהפשט הוא אחר, אלא נראה לו, אני לא יודע בדיוק איך זה נעשה, אבל יום אחד הוא בא ואומר 'לא, זה לא ככה', וכך ההלכה! ... צריכים לדעת, שכשאנחנו עוסקים בסוגיה הזאת, אז המצב שלנו השתנה בגלל חתימת התלמוד, אבל יהיה לו גם השלכות לחיים שלנו. ... אין לי בעיה לחשוב שנהגו בימי בית ראשון לעשות 'ממחרת השבת' בשבת של חוה"מ פסח... ושבעות יצא תמיד במוצ"ש והיה יומיים הג כמו שאמר אותו זקן לר' יוחנן שיהיה ביחד שני ימים הג, "גשר", ואין בית ספר, ואין זה, מוצלח! ככה נהגו בימי בית ראשון, אולי, וזה לא שאני אומר, אני לא יודע, זה לא משנה. ... אני רוצה להדגיש את העקרון. העקרון הוא שחז"ל לא תפסו את המקרא, את התורה, כספר הוראות מילולי שצריך ללמוד כל מילה ולפרש ולעשות 'כמו שכתוב'. אלא צריכים להבין את העקרון שכתוב בפרשה וליישם אותו בדרך הכי נכונה איך שהוא יוצא לפועל בצורה הנכונה המקסימלית. זה העקרון.

דברי הכופר המשכיל אליהו מאיר פייבלזון מתוך שיעורים שהופיעו באתר 'קול הלשון' מתאריך חשון תשע"ה עד לשיליהי חודש מנחם אב תש"פ

אין כל מצוה בהריגת העמלקי הפרטי, אין כל חובה להרוג כל מי שמזרע עמלק. אין זו אלא חובה על העם, כלאום ריבוני, לצאת למלחמה על אומה אחרת, ולהכריע אותה באופן מוחלט. כאשר בטל עמלק כאומה, בטלה ממילא משמעותה המעשית של המצוה; כאשר בטלה הריבונות היהודית בעלת הסמכות ההלכתית, בטלה ממילא היכולת להילחם בעמלק. אדם שמוצאו הביולוגי עמלקי, אך אינו בן המולדת העמלקית, הוא ממילא בלתי-מעורב במלחמה, ואינו כלול במצוה למחות את זכר עמלק. משכך, חלילה לנו מהעלות על דעתנו שתורתנו הקדושה דורשת מאיתנו הריגת אדם באשר הוא בשל גזעו. אין כאן אלא דרישה להכריע את האומה העמלקית במלחמה, במסגרת נורמות לחימה שהוכתבו לנו על ידי האויב. ... סוף דבר, החובה למחות את זרע עמלק משמעה אינו אלא - חובה להכריע את עמלק, בדרכי שלום או בדרכי מלחמה, ואין בה, חלילה, הוראה על הריגתם של בני-אדם פרטיים באשר הם, בשל מוצאם או דתם. במצב האידיאלי, אליו אנו מייחלים, לא תתקיימה מלחמות כלל; בחיינו הריאליים אלו, לצערנו, קורות טוב ושוב, ותורתנו הקדושה מדריכה אותנו כיצד לנהל אותן. מכיון שכבר אבד זכרו של עמלק, ואין אומה זו קיימת כלל, ממילא משמעותה המעשית של מצוות המחייבה כבר לא תתקיים לעולם. ועם זאת, אנו מצווים לשוב ולקרוא מידי שנה בקריאה מיוחדת את החובה לזכור מה שעשה לנו עמלק, ורבו על כך פירושי רבותינו. מתוך דברינו, אולי מצאנו טעם נוסף לחובת הזכירה: להעמידנו על אופייה הריאלי של תורתנו, שאינו בורחת אל מחוות אידיאליים מופשטים ומנותקים, כי אם מביטה נכוחה אל המציאות, ודורשת מאיתנו את קיום אורחותיה הישירים, גם כאשר עולמנו טרם הגיע אל תיקונו הגמור.

כפירה בוטה והמורה במצוות התורה הקדושה מתוך השו"ת של רבני ורבניות 'אקשיבה' (ראה אודותם להלן בסוף העמוד הבא)

כאשר דור אחד ממצה את עבודת העשיה, הדור שלאחריו מפנה את ליבו לעבודת השמיעה. אם כן הוא, יש בכך הארה על ההבדל בין דורנו, הדור המבקש 'להתחבר', לבין הדור הקודם, שהדגיש את הציות וההתכופפות לסמכות. מצוי מאד לשמוע רבנים ואנשי חינוך מבכים ומבקרים את דורנו על מגמה זו, לא רק בקרב הציבור החרדי אלא אפילו בקרב הציבור הדתי לאומי, כפי שניתן לראות בדברי הרב יהודה עמיטל זצ"ל. אולי ההצעה שהועלתה כאן יכולה להקהות את הביקורת.

מתוך המאמר "לדרכו של בית מדרש הגרא", מאמר המיוחס לכופר המשכיל י. רצקר, מראשי בית מדרש הגרא

וזה ידוע שלפעמים הסוג של שמרנות שהיא בתור קפאון והתאבנות על משהו, אז בעצם היא לא נכונה, זה 'רייד' ידוע שהרבה פעמים הכתות הפורשות הם שמרנים מאד גדולים וחכמים הם אומרים משהו אחר שלא אמרו אתמול, זה קרה הרבה פעמים בהתפלגויות בעם ישראל, ואז באים ואומרים מה זה מה מקור החידוש הזה, תוכיח, אי אפשר להוכיח את הדברים האלו, זה רק כל פעם החכמים בבית המדרש הם מבינים איך לפרש עכשיו, אתה לא יכול להוכיח לפני חמש מאות שנה מה בדיוק היה צריך לעשות, אבל גם כשמנסים להבין את זה אז צריך לדעת, זה 'רייד' ידוע ששמרנות כזוה לא נכון לעשות את זה, זה בעצם נקרא להרוס את הדבר ולהקפיא אותו, וזה נגיד מקובל. כשהצדוקים מתעקשים שהם רוצים כביכול להשאיר עם הפשט של תורה שבכתב והם טוענים לשמרנות, לא בדיוק ככה, אבל נצייר את זה כמו שיעשו את זה בקומיקס, בעוד שנה ימכרו מסתמא בבילוי, הצדוקים וחז"ל בקומיקס, אז שמה זה יהיה מאד פשטני אז אני מצייר את זה ככה, צדוקים כאילו הם לא נהנים מזה שיש הרבה דרבנן ופירושים, והם מתעקשים וזה נהיה אצלם פרינציפ דוקא להתעקש כל מקום שאפשר למצוא פשוטו של מקרא לעשות ככה, כי אנחנו <שיחה> לא ידוע מה המטרה, אני אומר מה הדיבור, ככה זה הדבר, חז"ל הם כאילו מחדשים, <שיחה בין המשתתפים> כאילו שמרנות, אני לא מוכן לקבל שום <שיחה> זה לא מגיע מדעה שמרנית כלל>, יש אומרים כך ויש אומרים כך, לכן אני אמרתי שאני מביא את זה דוגמא, אתה צודק, <שיחה: מאז ומעולם הויכוח היה קיים> מה שאתה אומר זה אפשרות, אבל יש גם אפשרויות אחרות, אני באמת לא רוצה להגיד שאתה לא צודק, אבל בתור דוגמא אני אומר את זה, כי יש גם עוד דוגמאות לזה, הבאתי פעם שעברה דוגמאות לזה, אני רק רוצה להעמיד את זה עכשיו בתור דוגמא על העיקרון, שמציאות היא חיה, מתקדמת ואנשים מתקדמים ברגש במציאות חיים שלהם כל מיני דברים בהבנה, במושגים בעולם ... אז נגיד הפשט, כמו שאמרתי פעם שעברה בבית ראשון בתקופת הנבואה הוא הרבה יותר באמת מרכזי, בגלל שבאמת הקב"ה נמצא בעולם של הפשט הרבה יותר, והעולם הזה הרבה יותר מחובר לעולם הפנימי, גם אצל הגוים, במובן הכי רע, גם אצל הראשונים במובן אחר, אבל הוא נמצא, יש איזה שהוא מערכת יחסים שונה בין הפשט לדרש, הם לא מחולקים הם הרבה יותר מחוברים, והקב"ה כן נמצא בפשוטו של עולם, אז ממילא הוא גם נמצא יותר בפשוטו של מקרא, עכשיו זהו הארון נגנו יש חיים אחרים לגמרי בכל הטבע האנושי ובודאי בעם ישראל שיש להם חיים אחרים עכשיו לגמרי, אז עכשיו יגידו לא, הסבא של הסבא שלי הוא היה קורא ככה ואמר ככה אז לכן אני חייב לעשות את זה ככה, אז בעצם זה סוג של התאבנות שאתה חוזר על מה שאמרו לפני מאה שנה במילים, אז אם התלמיד חכם חוזר על זה, אז זאת אומרת שהוא מרגיש שזה מתפרש לו טוב עכשיו, שהוא מרגיש את זה טוב, אז בסדר, אבל כשאתה מתווכח איתו בגלל שהסבא שלך לפני מאה שנה אמר משהו, או הסבא שלו, אז זה נקרא שאתה רוצה בעצם לאבן את המלבוש שה' דיבר בשפה ההיא באותה תקופה ועכשיו זה משהו אחר, אתה לא יכול, <שיחה> אז החכמים של היום צריכים לדעת איך לפרש איזה הדבר שכתוב בראשונים אנחנו נעשה ככתבו וכלשונו ואיזה דבר אנחנו אומרים נכון רק שההבנה היא שצריך לעשות את זה ככה, הרי תמיד יש אתה יכול ככה ואתה יכול ככה, אתה יכול כל דבר לדרוש אותו יותר אתה יכול להצמד יותר לנתונים בלי שום להוסיף כלום, איך יודעים, אין לזה כלל, זה תלוי לפי איך שבן אדם זה מתלבש לו באותו שלב באותו דור באותו רגע, במקום בנפש שלו לפי איך שזה מתפרש בתקופה בזמן הזה. <שיחה> זה מתפרש לו אותו העקרון של התורה של חז"ל הוא חי בצורה מסויימת, אותו חז"ל יבוא ויקרא אותו ויגיד הכוונה ככה וככה ופה לא ופה כן. בסופו של דבר מילים לא יכולות אף פעם להעביר משהו חד משמעי, כי תמיד צריכים לפרש אותם, תמיד כל אחד יפרש אותם אחרת.

דברי הכופר המשכיל אוריה ענבל מתוך שיעור שהופיע באתר הבית של בית מדרש הגרא עד לשילהי תמוז תש"פ

עלינו לעצור רגע, ולראות את המציאות כפי שהיא. יש כאן נקודה שאין להתעלם ממנה; העולם שאנו נמצאים בו שונה לחלוטין מהעולם הישן, כפי שאנו קולטים את צורתו מתוך דברי חז"ל ודברי רבותינו גדולי הדורות! עובדה ברורה היא, ואין להטיל בה שום ספק, שמעמדה ומצבה של האישה הולך ומשתנה לטובה מדור לדור. היכולות הכלכליות, ידיעת הקריאה והכתיבה שלא היו מובנות כלל לנשים בדורות עברו וכו'. אין מדובר פה במעמד האישה היהודית, אלא בתהליך הכללי עולמי של ההשכלה. הבנה והפנמה של השינוי הזה, מובילות אותנו לשתף שאלות. האחת, מהי עמדת התורה ביחס לשינוי העצום הזה? האם כיהודים מאמינים עלינו להצטער עליו ולהשתדל לשנות אותו, או שמא עלינו לקבל אותו בברכה? והשאלה השנייה, אילו חלקים מדפוסי החיים הקדומים, המיוסדים על המצב הישן, מתאימים וניתנים ליישום במצב הדברים החדש? ... באותו אופן עלינו לשפוט את השינויים שחלו במעמדה של האישה בביתה ובעולם. ... אמנם קשה לנו להבין מציאות זו, כיוון שכל חיינו שמענו "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותיי", וכך למדנו לא מעט על גדלותם העצומה של חז"ל, ירידת הדורות, ו"אם הם כמלאכים אנו כבני אדם" וכו' וכו', והסתכלות זו של תיקון הבריאה נראית כסותרת גישה זו, וקשה לעיכול. לכן יש להפריד בין התקדמות ברמה האישית, להתקדמות ברמה הלאומית. אם ברמה האישית אנו יורדים ברמתנו, הרי העולם כולו הולך לקראת תיקון, וצובר תיקונים. ואכן, כשמתבוננים היטב במהלך ההיסטוריה, רואים שאין מדובר בשינוי מקרי וזמני, אלא במהלך עקרוני ומהותי. המבנה של העולם הישן הולך ומשתנה בהדרגה, ולאט לאט הקללות והקלקולים שחלו באנושות לאורך הדורות הולכים ומיתקנים. ... ממש כך יש לומר על מעמד האישה, ההולך ומשתפר. ... וכאן בוודאי את רוצה לשאול - מהו מקומם של חכמי התורה בתיקון הזה? האם הם עודדו את ההתקדמות הזו, או שמא ניסו לבלום אותה? התשובה לשאלה זו אולי עלולה להפתיע אותך מעט, אך נראה שחכמי ישראל, בכל הדורות, היו הראשונים שתמכו במעמדה ובכבודה של האישה. אנו מכירים תקנות רבות שתיקנו במשך הדורות כדי להיטיב את מעמד ומצב הנשים. כך תקנו וחיבו את הבעל במזונות אשתו. כך תקנו כתובה לאישה המתגרשת כדי שלא תהא קלה בעיני להוציאה. וכך, כשהזמן היה בשל לכך, אסרו על הגבר לקחת שתי נשים. חז"ל גם כללו בהתחייבות הכתובה לשלם הוצאות נישואין לבנות, ובתקופה מאוחרת יותר, הנהיגו בארצות אשכנז מנהג המכונה 'שטר חצי זכר', שפירושו, שכל בעל מתחייב לאשתו בשעת הנישואין, שבנותיה יקבלו מן הירושה מחצית מן הבנים. כל התקנות האלו תוקנו כאשר מצבה של האישה הלא-יהודית היה שפל בהרבה. כאשר הלך הרוח בעולם היה היררכי וגברי. הרי זכות בחירה לנשים היא לא משהו מובן מאליה, ותוקנה במלואה רק במאה ה-20. גם כל חוקי הרכוש והירושה אינם ייחודיים ליהדות, והיו הנורמה עד לא לפני הרבה שנים. בכל התקנות האלה, ראו רבותינו את עצמם כפועלים על פי רצון התורה ועל פי הדרכה, שהרי כבר התורה התחילה בדאגה לזכויות הנשים, כשציוותה את הבעל למלא חובותיו כלפי אשתו גם כשהוא לוקח אישה אחרת.

כפירה בוטה וחמורה בחוקי התורה הקדושה מתוך השו"ת של רבני ורבניות 'אקשיבה' - איגוד רבנים ורבניות חדש ומתקדם שהוקם בתמיכתה של "קרן משפחת פלאי", ובהכוונתם של הר" מרדכי אורבך מתל אביב (אחיו של מרן הגר"ע אורבך שליט"א, ומחותנו של כ"ק מרן האדמו"ר מסלונים), הר" שלמה ליפשיץ מהר יונה (חתנו של מרן הגר"י סילמן שליט"א), הר" ורדיית רוזנבלום (לשעבר פעילה בכירה בארגון הפנימיסטי 'יד לאישה', וכעת מרצה בכירה ללימודי כפירה במכון מנדל למנהיגות המלמדת קורס על "העמקת הדיאלוג שבין חוכמת התורה לידע האנושי בקרב החברה החרדית, מתוך חתירה להתפתחות דתית (!!!!!) ורוחנית ומתן כלי עבודה למנהיגות תורנית", וחברה בוועדת ההיגוי של "פורום דב לאוטמן למדיניות החינוך", ארגון שבראשו עומד מר נועם לאוטמן מבכירי הקרן החדשה לישראל, ובו חברים נציגים של ארגוני שמאל קיצוני ותומכי פלשתינאים כמו האגודה לזכויות האזרח, גבעת חביבה מייסודה של תנועת 'השומר הצעיר', המטה למאבק בגזענות, ועוד), וחוקר תרבות חז"ל הכופר המשכיל יהושע ענבל (אחיו ותלמידו של הכופר המשכיל אוריה ענבל, ותלמיד תלמידו של הכופר המשכיל אליהו מאיר פייבלזון).

דעת גדולי הדורות על שיטת "התפתחות התורה" הכופרת במסורת חז"ל

ומעתה הראו כזאת השמעו כזה, להנתן דת ודת בהשתנות זמן ומקום, ואם כי ביד שבט ומושל נתן הדת? לא, לא, כי לעולם לא תתמך האמונה בידי אנוש, ולא יאסרו עשתונות לבב האדם בזיקים, כי אם יראת ד' הוא תאסרם במוטירות האהבה אהבת ד', ולהיות באמנה אתו.

מחאת הרבנים האורתודוקסיים בזמנם כנגד אהרן חורין שר"י, אותו כינו אח"כ ו"סיטרא חורינא", כפי שהובאה בשנת תקפ"ט בספר "עיני העדה"

דרך כלל לכל שלומי אמוני ישראל שלא לזוז כל שהו מדברי התלמוד, ומפיהם אנו חיים הן בפירוש המצות שבתורה בדקדוקיהן ופרטיהם, והכל על ידי קבלה איש מפי איש מימות משה רבינו ע"ה שקיבל מפי הגבורה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שבכתב הוא כללי המצות ותורה שבעל פה פירוש המצות ואופניהם והלימוד על פי י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם, כמו מצות תפילין שהכלל בתורה שבכתב וקשרתם לאות והפרטים בתורה שבעל פה הבתים יהיו מעור בהמה טהורה ואיזה פרשיות יונחו בהם ושין וקשר של תפילין ושחרות של רצועות ומקום הנחתן מלמעלה במקום שמוחו של תינוק רופס לא בין עינים ממש. וכן מצות שבת הכלל שבתורה זכור את יום השבת ויום השביעי שבת לד' אלקיך לא תעשה בו מלאכה, ופרטיהן בתורה שבעל פה איזו מקרי מלאכה אב ותולדה ידיה וכן בכל המצות, ובכמה מקומות ראו חכמים ז"ל לעשות סמך על הקרא כמו דאמרו חכמינו ז"ל בסוכה פרק ג פרי עץ הדר טעם עצו ופריו שוה זה אתרוג ר' אומר הדר הדר וכו', בוודאי עיקר הקבלה שזה אתרוג וסמכו על הקרא, וכן מה דדרשו במנחות בתפילין טטפות טט בכתפי שתיים פת באפריקי שתיים זה דרך אסמכתא והשרש בקבלה אמיתית, וכן אמרו חז"ל בשבת דף ע' עמוד א' אלה דברים הדברים אלו ל"ט מלאכות שנאמרו למשה מסיני, הרי אמרו שנאמרו בסיני והדרשא דאלה הדברים בדרך אסמכתא, וכן מה שאמרו חז"ל שבת דף מ"ט כנגד מלאכה ומלאכת שבתורה הוא דרך אסמכתא והעיקר בקבלה שקיבל משה רבינו ע"ה בתורה שבעל פה, וכן אמרו בברכות שיעורין הלכה למשה מסיני ואסמכוה רבנן אקרא, ובכלל שיעורין גם כן שיעורין דמלאכת שבת השיעור ההוצאה ובישול ואפילו בכגורגרות טוה ב' חוטין כותב ב' אותיות. ... וכל זה לנו ולבנינו מאמינים בני מאמינים ודבוקים בתורה שבכתב ושבעל פה בתלמוד ושלחן ערוך, אבל אותם המלגלגים על התלמוד ובונים במה לעצמם ופושטים יד לנגוע בקציהו לעבור על דברי התלמוד זהו בכלל עקירת הדת, כי לולי האמונה שלימה בדברי התלמוד בקבלתם תפול כל התורה כולה חלילה, ואיך נדע אופני מצות תפילין ענין הכתיבה והפרשיות ומקום הנחתן וטבלת נדה בארבעים סאה במקוה וכדומה בכל מצוה ומצוה, וכבר היה לעולמים בימי חכמי התלמוד והן כת צדוקים וביתוסים ואין לנו עסק בהן ואנחנו את אלקינו נירא לדבקה בו בתורתו שבכתב ושבעל פה בתלמוד ושלחן ערוך.

מתוך אגרות רבינו עקיבא איגר זצ"ל, איגרת נד, מתאריך כ"ז טבת תקע"ט

דברי הספרא הוא הארמון החבור הקדמון ישבו בו האימים לפנים. בו יסדו הבונים התנאים הראשונים מוסדות תורה שבעל פה ועמודי הקבלה במשניות וברייתות ערוכים בסדר התורה ושמורים על הכתובים. ונסמכים עליהם כהררים התלויים בשערה. ונדרשים בי"ג מדות שהתורה נדרשת. כולם אנשי חיל עורכי מלחמה שערה, והוא מקור נפתח למים אדירים. משלח מעינים בנחלים יהלכון בין הרים. וימלאו את ים התלמוד ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו. וכל משברי פלפוליהם צנוריהם וגליהם עליו עברו: ... יראו הרואים וישכילו התועים כי היה ביד חז"ל אוצרות אדירות ובצורות. כללים גדולים ביסודי הלשון ודרכי הדקדוק וההגיון חוקים קבועים כמסמרות נטועים. ובידם אנך ואבן הבונים לעשות כונים למלאכת השמים. לפלס במאזנים כל דבור וכל מלה. ולדרוש במופלא כל הדרשות מסיני מורשות, וכל דברי הקבלה ותורת הפה בכתב מבוארות ובעומק הפשט והמליצה שמורות, בו ילמדו רוגנים לקח כסילים תבונה לצים אמונה לדעת כי הדרוש הוא הפשט הפשוט. וכל דברי חז"ל מוכרחים ומוטבעים בעומק הלשון וביסודי השפה העברית, יראו העברים כי יש פנינים עשרת מונים. ויראו העורים כי יש נשק וכלי קרב נגד זאבי ערב וערב רב, נגד כל כופר ופוקר כל מכחיש ומבקר, נגד כל משרש ועוקר הכופר בעיקר או מסתפק וחוקר. יסכר פי דוברי שקר: נפתחו השערים ויראו הבורעים כי יש חכמה והיא נעלמה מעין כל מדקדק חוקר ובודק. ולא הגיעו כל חכמי הלשון לקרסולי דור ראשון. ואם הלכו האחרונים חשכים הראשונים כמלאכים. הם היו שרי קדש, הם צפו ברוח הקדש. להם לבדם נתנה חכמה ולא עבר זר בתוכם. כי אמנם כבר נבוכו הלבבות והמעיינים השתאו. על זאת נשמו אחרונים וקדמונים התפלאו, לאמר זאת התורה אשר לנו הנקראת בשם תורה שבעל פה מה יסודה ואיה משכן כבודה. מי שם ממדיה, מי ראה אבן פנתה ועל מה אדניה הטבעו. כי כל מעיין בצדק ושופט במשרים, יראה שהיא נסמכת תמיד על משענת הכתובים ונדרשת מן המקראות כמו שיראה כל העובר על הפקודים בספר מכלתא ספרא וספרי בכל דרשותיהם, וכל השט בשני התלמודים הבבלי והירושלמי בכל חלקיהם. ... כי ראינו שהם שואלים תמיד מנא לך ומשיבים מקרא פלוני, ומקשים והא אי קרא מבעי לן לכדנתיא, ומתריצים ומקשים ומפלפלים, שלא יצויר שיקשו כן על דבר שהוא רק רמז וסימן לבד. וכשיש מחלוקת כל אחד מביא ראיה לדעתו מן המקרא, ודוחה ראייתו של חברו, והגמרא מפלפל תמיד ביניהם בענין המקרא ומדקדק עד כחוט השערה, וסותר ובונה ומכריע ביניהם מן המקרא. עד שמבואר שיעקר ראיתם הוא מן הכתוב, ששם נוטעו ההלכות גם שורשו, ולא באו כשורש מארץ ציה. וכבר חלק הרמב"ם בהקדמת המשנה בין הדברים שאין להם שורש במקרא שנקראים בשם הלכה למשה מסיני ובין דברים שמוצאם מן הכתוב, והם נבדלים זה מזה בכמה דברים, שאין דנים קל וחומר מהלכה וכדומה, והרמב"ם מנה וספר את הדברים שהם הלכה למשה מסיני והם מתי מספר, וכל המון ההלכות זולתם אשר רבו כמו רבו הם נלמדים מן הכתוב ובתורת הכתב יסודם. ... ובני פריצי עמנו התנשאו להעמיד חזון ונכשלו, ויצאו מהם הקראים והמכחישים אשר שברו עול נתקו מוסרות וישחיתו עצומים ועם קדושים ... ויהי בשנת התר"ד ליצירה. קול כחולה שמענו צרה כמבכירה. קול תורת ה' תתיפח תפרש כפיה, ודמעתה על לחיה כי בגדו בה ריעיה, כי נבערו קצת רעי אשכנז ואת ה' נאצו. ויתאספו להפר דת וחוקים ועל צפוניו התיצעו. ויעלו רועים רבים הרועים ואוכלים את צאן מרעיתם, יכנו א"ע רבנים ודרשנים גם חזנים וזובחי עדתם, כל אלה חוברו אל עיר בראנשווייג אל עמק השדים, ויתפוצצו הכדים הריקים ויתראו הלפידים, ויתלקטו שועלים קטנים ובזנבותיהם אודים, ותצא אש ותאכל שמיר ושית, ותבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית, ותבער בהיכל ה' ותבער בין הבדים ותלהט את ארון הברית, ותאמר להשחית את לוחות האבנים, ותאמר לשרוף כל מועדי אל בארץ: מאז אזרתי כגבר חלצי והחילותי לחבר חבורי על התנ"ך ... חבורי הנוכחי, חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם, הוא ילחם את אויבי הקבלה בשער. אשפתו מלאה טענות וראיות נכוחות ובהן האות והמופת כי תורת הפה היא התורה שנתנה מן השמים, וכי כל דברי תורה שבעל פה מוכרחים ומוטבעים בפשט הכתוב ובעומק הלשון. וכי הדרוש הוא לבדו הוא הפשט הפשוט המיוסד כפי חוקי הלשון האמיתיים והברורים. וכל מקום אשר דרשו חז"ל איזה דרוש יש שם איזה זר היוצא מכללי הלשון, ועל ידי הדרוש ישוב הכתוב לאיתנו כמשפט הלשון וחוקותיו. וכל דרש אשר דרשו אינו בודד במקום ההוא לבדו רק כן דרשו וכן פירשו בכל מקום אשר בא הזרות הזה כדמותו וכצלמו, וכל מקום שתמצא דרושים רבים מקובצים במקום אחד הראתי כי באו הזרים והכפולים במספר הדרושים או שהפסוק הזה נשנה בתורה כמספר הדרושים ההם:

מתוך הקדמת רבינו המלבי"ם לפירושו על ספר ויקרא

על נצחיות התורה הקדושה

במשפטים ברורים שאינם משתמעים לשני פנים (פסוקים א - י) הונח כאן יסוד מוסד שלא יימוט, ועליו מושתתת גם היום היהדות של ההווה ושל כל תקופות העתיד. בבהירות ובצורה שאיננה משתמעת לשני פנים הובטח כאן קיבוץ הגלויות ושיבתן לארץ המובטחת. ובאותה בהירות שאיננה משתמעת לשני פנים הוכרז כאן על נצחיות התורה ועל תוקפה המחייב שלא יתבטל. רק אם ישובו פזורי ישראל בתשובה שלמה לתורה ישלמו ימי פיזורם, ורק הקיום המלא של התורה בארץ ירושתם היא תכלית קיבוצם והחזרתם לארצם. מאמרים אלה של ה' הם ברורים ואינם משתמעים לשני פנים, והם מכחישים את כל המדברים תועה על ישראל ותורתו ורואים אותם כמויושנים. ישראל והתורה אינם שרידים של עבר מת אלא הם מעורים בהווה החי וצופים לעתיד רב סבר. רק אם נכיר ונעריך את האמת הזאת ונתמסר בשמחה וללא סייג לייעוד זה, נמצא בכל תקופה את הישר בעיני ה' ואת הדרך לישע אלהים. "הנסתרת לה" אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד - עולם לעשות את - כל - דברי התורה הזאת": מאמר זה סיים את הפרק הקודם והוא מורה לנו את דרכנו בעתות הגלות.

מתוך דברי הרש"ר הירש זצ"ל בפירושו על התורה, פרשת ניצבים, פרק ל

לא תמצא מי שיאמר שפ"ה הפסוק הוא תחת עין ממש, רק בעל חזות קשה וכן זוטא אשר עליו יאמר הר"ב ע: ואין לשור ריע רק בן זוטא לבדו (שמות כ"א ל"ה), ועוד כתב עליו (שמות כ' כ"ג): והנה רצה בן זוטא לעלות בסלם החכמה בהבליו ונגלה ערותו עליו וככה יקרה לכל מין אשר בדברי קדמונינו לא יאמין. אמת שבעלי הקבלה כתבו הפסוק כפשוטו, אבל רק לענין נסתר ולא בנגלה. וז"ל הרקאנטי: כבר ידוע שזה הפסוק אמרו חז"ל שאינו אלא לממון, גם פסוק כאשר יתן מום באדם כן יתן בו, והכוונה בו לממון דבר הנתן מיד ליד, וכן וקצותה את כפה ואת בעליו יומת. ואולי תשאל אחרי שאין הכוונה בו ככתבו למה נכתב כדי לתת מקום למינים לרדות? והתשובה היא מה שאמרו חז"ל שבעים פנים לתורה, ופ"ה המצוה כפי פשוטה נתן בתורה שבעל פה, ואחריה נלך. אמנם בא לשון הפסוק בענין אחר, שיובנו בו הפנים האחרים, שלא היו מובנים בלתי הלשון ההיא. דוגמא לדבר באמרו עין תחת עין, האמת הוא כפי הקבלה, שהחובל בחברו חייב בה' דבר, אמנם נכתב כך, לסוד גדול מאוד, כי כבר רמזתי, כי צורת האדם שלו, באיבריו ובתבניתו נעשת על צורת האדם העליון, והנה בהיות אברי האדם על כוונת הבריאה, יהי איבריו דוגמא כסא לאיברים העליונים, ומוסיף כח והמשכה מאפיסת האין, ובהיפך, זהו סוד כאשר יתן מום באדם הידוע, כן יתן, והבן זה מאוד, עכ"ל. ... נראה איך בפומבי, יצא לעוות יסודי הדת בדברי רוח. הנועץ יעץ אתו השי"ת? או עמוד עמד בסודו, מדי לחשו באוני משה, הסוד, שהמצות תבטלנה בהשתנות הענינים? והלא מיום נתנה תורה לישראל לא גלה אף אחד את אונן אנשים, שסוד הקבלה הוא הרשות לבטל הדת! גם מימי הגאונים לא נשמע כזה בלתי היום. והא לך מעשה האיש ... הנך רואה בעיניך שהוא מלעיג על דברי חכמינו וישחוק על הדינים אשר הוציאו בי"ג מדות. והנה משפטו כבר נחרץ בש"ס (סנהדרין צ"ט) ואפילו אמר כל התורה כלה מן השמים, חוץ מדקדוק זה מק"ו זה מג"ש זו הוא כי דבר ד' בזה. ... ומעתה לא נעלם מאתך שבעל חזות קשה מלא קדים בטנו ונושא אלומות ראיות הבל ממאמרים שקצר שנה וחלף למען יוכל לחבל כרם ד' צבאות ולהשבית כל מועדי א-ל בארץ. ... ואתם הדבקים בד' אלוקים חיים כולכם היום. ואחייכם אשר נסוגו מאחרי וילכו אחרי שרירות לבם, וכל העולה על רוחם יעשו; יתן ד' להם לב בשר, ויאיר עיניהם ויראו את אשר דקרו בחרבות בפיהם ויחרדו, ויקילו משבת האולת, וישבו אל ד' ויאמרו עליו כל תישא עון וקח טוב מחשבות לבבו, ומעשה ידינו תרצה, ולא נשוב עוד לכסלה רק נרחץ בנקיון כפינו, ונסובבה בשמחה וגיל את מזבחך ד'.

מתוך קונטרס מענה רך על חזות קשה מאת הגרש"ז קליין זצ"ל, צרפת תר"ו, נדמ"ח בתוך ספר אז אמר שלמה, ניו יארק תשס"ט

על המדקדקים במצוות בלא אמונה נכונה

הנה זה האיש ג' לעווי הוא במעשה חד המדקדקים מיותר פה בערלינה בעניני היראה ומוסר נפש בעד מצוותינו. אכן מה לנו בזה, באשר הוא משוקע בדעות פראנקעל וגרעץ שבל באיה לא ישובו, ואני הגבר הנלחם עמו פעמים אין מספר ברדפי עד חובה פעם אחר פעם ... כמה פעמים נלחמתי נגדו ב"ה בקצף גדול ובחרי אף.

על תלמידי זכריה פרנקל וצבי גרץ שר"י

עוללים המובלים לשחיטה ... הנעשים לצבועים, ישועים וכופרים ממש כמוהו.

מתוך אגרות שכתב הגאון רבי עזריאל הילדסיימר זצ"ל כנגד ראשוני הקונסרבטיבים

המשנים את התורה ברשעת דעותיהם יאמרו, כי צריך לשמור רק את רוח התורה וכוונתה בכללה, אך המעשים, הוא חומר התורה, הם משנים לפי רוח הזמן. כדי להוציא מדעות נכזבות כאלה, נתן הקב"ה את עשרת הדברות, שהן אות הברית על כל התורה כולה, בחומר אבן, חומר קשה שאין שום שינוי יכול לשלוט בו, כדחז"ל: של סנפירינון היו, שאפי' פטיש יפוצץ על ידם, להורות שאפי' החומר של התורה"ק אין שום שינוי יכול לפול בו ח"ו. וכל המעשים שאנו מצווים מפי השי"ת בעשיית המצוות, הם חק עולם דבר צוה לדור ודור. והנה המהרסים בנו, פינת דעותיהם הרעות על עניני תורה שבע"פ, שמצינו פעמים נגד פשטא דקרא, ודימו שח"ו שינו חז"ל בתורה"ק. אבל באמת הכל קבלו למשה מסיני בתורה שבע"פ, ע"כ אמר, את לוחות האבן אלו עשרת הדברות, שחומר שלהם ג"כ חזק בלא שום שינוי. ואין אפשרות לשינוי שיחול עליו, והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם וכולם נתנו למשה מסיני, ולא נשתנה ולא ישנתה ח"ו דבר א', ודבר אלקינו יקום לעולם.

מתוך דברי הראי"ה קוק זצ"ל בספרו עין אי"ה (ברכות א כז)

"אותו האיש", בחור ישיבה מחוצף, מקולקל ומופקר. ... גם התלמידים, השלוחים שלו, היו בחורי-ישיבה מקולקלים ומחוצפים. הם היו "דתיים", בעלי אמונה, ודיברו דיבורים של אמונה באב שבשמים. ... בהתחלה אפשר היה לטעות, כי היו פוזלים לשמים בעניני אמונה ומדברים על אב שבשמים, ושומרים מצוות. ... המינות נראית כאילו לא כל-כך חשוכה, כי יש בה ניצוצות אורה ממקור ישראל. ... מינות גרועה יותר מאפיקורסות, היא שינוי בצורה! ... נצרות היא השיא של הגויות. גם רפורמים זו מין יהדות מסוימת, דתיות מסולפת, וזה גרוע יותר מלא-יהדות, מריק.

מתוך דברי הרצי"ה קוק זצ"ל (אורות ישראל ותחיתו פרק ה שיחה ב) על הקשר הטמא בין הנצרות לבין התנועה הרפורמית והתנועה הקונסרבטיבית

- פסוק מפורש בסוף דברים "כי לא תשכח מפי זרעו", הבטחה של הקב"ה שהתורה לא תשכח, ולכן אין מקום לומר 'שיתכן שהסוגיה של עין תחת עין נהגו כל ימי הבית הראשון עין תחת עין ממש', והרי היו נביאים בדורות ההם שהיו ראשי הדורשים בהלכה, שמואל הנביא ועוד.
- התורה שבכתב חומר "גלם" ועליכם מוטלים להוציא מזה אופן שבו חיים חיים של תורה. - דברים אלו מרסקים את כל האמונה שתורה שבע"פ ניתנה מסיני, לאמר שהיא כביכול בידי בשר ודם שהוא יוצר את התורה שבע"פ.
- ה'רמב"ם מצא חמש או שש דינים שאנו יודעים מסיני, השאר הוא מה שנוצר במוחם של בני אדם. - שוב כופר בכך שתורה שבע"פ ניתנה מסיני.
- ה'קב"ה אומר לישראל בא נעשה ביחד את התורה, אני נותן תורה שבכתב ואתם תחברו תורה שבע"פ. - זה ממש צדוק וביתוס וענן.
- ה' אין לי בעיה לחשוב שנהגו בימי בית ראשון לעשות ממחרת השבת שבת של חוה"מ. - זה בדיוק הדגל של הצדוקים. ובגמרא יש אריכות לבאר שמי שכך אומר הוא צדוקי וכופר בתורה שבע"פ.
- ה'תורה היא ברית פירושו שני הצדדים נעמדים זה מול זה "אני מגיע ממזרח למערב ואתה מגיע ממערב למזרח יש מטרות מסוימות שיש לך ודברים מסוימים שבוטלים לי" - 'כאן יש כפירה באדנות הקב"ה על העולם, על "המהדש בטובו בכל יום מעשה בראשית", על "כפה עליהם הר כגיגית", על מה שנאמר "כי לי בני ישראל עבדים" - עם עבד לא כורתים ברית. בנוסף לקראות וצדוקיות, יש כפירה בביטול הנברא לבורא. בכל דבריו לא אומר שהקב"ה בורא העולם, אלא מציג את הבריאה באופן שכביכול אנו שוים אליו במעמד ובאגו שלנו.

מתוך מכתב תגובה שכתב הגאון רבי גדליהו אקסלרוד שליט"א לדברי חוקר המקרא אליהו מאיר פייבלון

לצערנו, כמו שאמרתי, שיש בציבור שלנו, הציבור התורני, ולצערנו משופרי שופרי, מדברים על תלמידי חכמים שקשורים לישיבת חברון, כמה שהרב דוד כהן, ראש הישיבה, מתנגד לזה, לא שומעים לו, שהולכים לשמוע שיעורים אצל אנשים כאלו עם דעות פסולות, שמסוגלים להגיד, להצדיק את הצדוקים במילים אחרות ... אתם יודעים, הם הביאו כביכול שהרמב"ם, כמו שדיברנו על זה בשיעור הקודם, ש"עין תחת עין" ... הדיוק הזה, זה משולל יסוד. ועל כל פנים זה בדיוק הרמב"ם, הרמב"ם הזה, מזה הוכיחו גרץ והבריו הניאולוגים והקונסרבטיבים הראשונים את שיטתם. בעצם אתם לא חידשתם את זה, זה כבר גרץ. אתם יודעים מי זה גרץ? גרץ זה אחד המרושעים בעונותינו הרבים. ... לצערנו, הרבנים שמוסרים שיעורים לתלמידי חכמים, לבני ישיבות, לאברכים, הם קראו את הספרים האלו, הציצו ונפגעו, והם עכשיו עושים את זה כביכול בצורה תורנית. כביכול זה השקפה. ... אני הייתי מציע, יש לי הצעה: אל תקראו לזה בית מדרש הגרא, תקראו לזה בית מדרשו של גרץ! ... אני לא צריך להזכיר שמות, אין לי ענין אישי נגד מישהו מסויים. אמרתי "זה לא בית מדרש הגרא, זה בית מדרש גרץ". בעונותינו, זה רשע גמור, אפיקורס, שזלזל בגדולי ישראל, בשקרבים. ... הרמב"ם כותב בהלכות תשובה ... אומר הרמב"ם בפרק שביעי הלכה ג, "אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה, כגון זנות וגזל וגניבה, אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו, כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו, ולשוב מן הכעס ומן האיבה ומן הקנאה ומן ההתול ומרדיפת הממון". על הכל צריך לחזור בתשובה. קל וחומר על דברים של השקפה, דברים של אמונה, יסודות באמונה. ... אולי הם חושבים שהם צדוקים, אבל אולי יפקחו את העיניים, ובעזרת ה' שישונו בתשובה שלימה.

מתוך דרשתו השבועית של פוסק עדת תימן, הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א, במוצאי שב"ק כי תצא (י' באלול ה'תש"פ)

ראשי ישיבת סלבודקא מעולם לא מינו את הרה"ג רבי צבי אשר פרידמן לפקח על בית מדרש הגרא!!!

הסיפור האמיתי שהיה, שר' משה הלל שלח את הבן שלו להגיד לי, ואחרי 3 ימים בערך הוא אמר לי שלא, שדיברו אותו ראשי ישיבות, ושאבא שלו לא מתכוין להתעסק בזה, ושהוא לא שולח אותי לשום התעסקות בזה, וזהו. ואני, אולי כמה אנשים פטפטו איתי על הנושא הזה, אבל לעשות משהו לא עשיתי, ולפקח וודאי שלא.

(תמלול מדוייק מילה במילה מתוך דבריו הברורים של הרה"ג צבי אשר פרידמן שליט"א, אשר לגביו נטען באתרי אינטרנט שונים כי הוא משמש כתשעה חודשים בתפקיד של פקח כשרות מטעם ראשי ישיבת סלבודקא, ומחליט על תכני הלימוד של בית מדרש הגרא)

ר' בונים שרייבר ואני היינו ביחד אצל ר' משה הלל. ר' משה הלל אמר לי דברים חמורים ביותר על האנשים האלה. אני בעצמי הייתי אצלו ושמעתי ממנו. לר' משה הלל היה אצלו בידיים את התמלולים של שיחה שמסר אוריה ענבל, הוא אמר על זה דברים חמורים ממש.

(תמלול מדוייק מתוך דבריו של ראש ישיבת מיר הגאון רבי אשר אריאלי שליט"א)

אבא שלי מעולם לא מינה מפקח כשרות על בית מדרש הגרא. אבא שלי לא היה מעורב בזה, זה היה רק רעיון של ר' משה הלל, וגם זה בסוף לא נהיה. גם מה שאמר עליהם ר' דוד כהן שהתורה שלהם היא "תורת צדוקים" ו"תרבות יון", זה עוד מידי עדין להגיד עליהם כך!

(תמצות מתוך דבריו של הרה"ג יוסי לנדו שליט"א, בנו של ראש ישיבת סלבודקא מרן הגר"ד לנדו שליט"א)

אני מכיר היטב את כל הסיפור עם הענבלים. גם ר' משה הלל מכיר, אלא שהוא חושב שעדיף לא לצאת נגדם בפומבי, כדי שלא לתת להם פירסום וכך להגדיל אותם.

(תמצות מתוך דבריו של הגאון רבי נתן זוכובסקי שליט"א, ראש הוועדה הרוחנית של יתד נאמן, ומח"ס דביר הקודש)

אני לא מאפשר להם לדבר כאן בשכונה. גם ר' משה הלל לא תומך בהם, זה פשוט לא נכון!

(תמצות מתוך דבריו של הגאון רבי צבי ובר שליט"א, חבר בד"ץ שארית ישראל, ורב שכונת נווה יעקב)

ר' משה הלל הירש נגד ענבל ופייבלזון. הוא רק חושב שעדיף לא לצאת נגדם בפומבי, כדי שלא לתת להם פירסום וכך להגדיל אותם.

(תמצות מתוך דבריו של הרה"ג ברוך שפירא שליט"א, ר"מ בישיבת קול תורה, ומראשי לב לאחים)

הרפורמים אומרים שהתורה שבכתב אינה מן השמים, אלא המצאה של בני אדם. הקונסרביטים אומרים שהיא מן השמים ושהם מחויבים לה, אך חכמי הדורות יכולים לפרש אותם כפי המציאות שלהם. כנגדם אומר הגרי"ד סולוביצ'יק בספר איש על העדה, שיש לפרש את ההלכה לאור השיטות, העקרונות, התבניות, של ההגיון ההלכתי, אשר חושלו בידי חכמי התורה הראשונים והאחרונים, כלומר הנמצאים במסורת (מכתב 21). וכמובן לא נמצא בכל מסורת הדורות פרשנות כזו על עין תחת עין, ובכלל, על פי ההתפתחות השכלית והאמוציונלית. וכיון שהוא נקרא בית מדרש הגר"א. אז אנא בקש מהם בענווה להראות לך איפה טענותיהם כתובים בהגר"א.

(העתק מדוייק מילה במילה מתוך תשובה בכתב של הרה"ג רבי שלמה אבינר שליט"א, שהתפרסמה בחודש תמוז ה'תש"פ)

התכנים שהם אומרים חמורים ביותר! זוהי כפירה ממש! הסיבה היחידה שאני לא יוצא נגדם בפומבי היא רק בגלל הקשרים עם "קרן משפחת פלאי", שתרמו כספים רבים למוסדות שלנו.

(תמצות מתוך דבריו של הרה"ג רבי ... שליט"א, המכהן כרב הישוב החרדי ... הסמוך לעיר חיפה)

דעת מרנן ורבנן גדולי הפוסקים על כיתות הקראים-רפורמים החדשות

דעת תורה ברורה מפי מרן

הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א

ראש ישיבת חברון וחסד מועצת גדולי התורה

[מתוך שיחה לחנוכה שנאמרה לבני הישיבה הקדושה]

יון לא באה לעקור תורה שבכתב. יון באה לקחת אליה תורה שבכתב. להפוך את התורה שבכתב לחכמה. תירגמה את התורה שבכתב ליונית. אומר היערות דבש "להשכיחם תורתך" זה תורה שבעל פה... שלא כרת הקב"ה ברית עם ישראל אלא על התורה שבעל פה. הברית עם ישראל, הקשר והחיבור עם כלל ישראל, זה דרך התורה שבעל פה, שהיא חצובה בנשמותיהם של ישראל, שהם חלק אלוך ממעל. ...

תורה שבעל פה שהיא מיוחדת לכלל ישראל, שהיא המתנגדת לכל חכמת יון, לחכמה חיצונית שהיא כפירה, שהיא השורש של הכפירה כך אומר הגר"א, לזה יון מתנגדת, יון באה לעקור את הקשר בין כלל ישראל לבורא עולם, יון באה לעקור את כלל ישראל מהחיבור לתורה, חכמה כן, תורה לא. ... "להשכיחם תורתך" – את התורה שלך באה יון להשכיח. "תורתך" – תורה שבעל פה. תורה שבכתב יכולה להיפך לחכמה גם כן, היא נמצאת בספר, אפשר לתרגם אותה ליונית. ...

הגוים אין להם חלק באלוקי ישראל – אין להם את היכולת לזכות ולקבל חכמת התורה. בלי חלק בבורא עולם אין חלק בתורה – בלי חלק בתורה אין חלק בבורא עולם. אורייתא וישראל וקודשא בריך הוא חד הוא. יון לא מקבלת את העליונות של עם ישראל על כל הגוים, היא לא מקבלת את העליונות של התורה מעל כל החכמות, שזה בעצם ענין אחד. בשביל ישראל שנקראו ראשית, ובשביל התורה שנקראה ראשית. הניצחון על יון מעמיד את המעלה של כלל ישראל, "כי חלק ה' עמו", ומעמיד את העליונות של התורה והניצחון של התורה, של חכמת התורה שהיא תורה שבעל פה, על חכמת יון שהיא חכמה חיצונית, חכמה שבטבע.

והנצי"ב אומר שבכל הדורות כולם ההעמדה של התורה שבעל פה בכלל ישראל, שנתרבו הישיבות ונתרבו ההוויות של אביי ורבא, הכל מתחיל בניצחון על מלכות יון, בניצחון של בית חשמונאי, שהעמידו בנס המנורה את ההעמדה של התורה שבעל פה. הדברים האלה, הם דברים שעברו כלל ישראל בכל הדורות, הם דברים שאקטואליים לכל המצבים ולכל התקופות. "בימים ההם בזמן הזה". המלחמה נגד תורת יון זה רק סמל. יון היום זה מדינה קטנה בגלות, שאין לה שום משמעות, אבל יון מבחינת התרבות יון, החושך של יון, החושך של יון נמשך וממשיך ונכנס לתוך המקום של העולה, לתוך המקום של הישיבות הקדושות.

אנחנו עצמנו רואים את ההתבדלות שלנו מיון. אנחנו ראינו עכשיו בתקופה האחרונה שהצליחו להוציא מאיתנו בחור מהישיבה. מאיפה זה בא? אין לזה שום הבנה אחרת! זה בא רק ממושג אחד. זה בא ממושג של חיבור לתרבות יון. החיבור לתרבות יון מנתק את החלק מאלוקי ישראל, וזה מנתק אותנו מהתורה. אין לנו שום היכי תימצא לבוא ולהיות מחוברים לתרבות של הרחוב שמסביבנו. שהתרבות של הרחוב שמסביבנו זה כפשוטו – תרבות יון. דברים כפשוטם. כל חיבור לאותו רחוב זה ניתוק מבורא עולם, ניתוק מהתורה. אי אפשר לבוא ולהגיד אני שייך לעולם הגדול, שייך לתרבות העולם הגדול, ואני מחובר לתורה, ואני אומר סברות טובות וקושיות טובות, זה לא יעלה על הדעת! קשר עם הקב"ה זה קשר עם התורה, קשר עם התורה זה קשר עם הקב"ה.

והיסוד היסודות שאנחנו חיים איתם, זה אותן הסברות של בית חשמונאי, של "נתרבו הישיבות", של העתקת המסורת של תורה מדור לדור. וההשקפה הזו שגידלו ושחינכו אותנו בישיבה, שיש לנו מסורת, ויש לנו דרך, היא יסוד היסודות. כי החכמה של התורה היא לא אנושית. לא כל אחד יכול לבוא ולבדות סברות מדעתו, ולבדות מליבו כל מיני סברות והבנות בתורה שבכתב.

יון היא זאת שפיתחה את הצדוקים, כך אומר היערות דבש. הצדוקים שכפרו בתורה שבעל פה זה בא מיון, שרצתה לעשות מהתורה חכמה חיצונית. חכמת התורה היא חכמה אלוקית. הדרך של תורה שבעל פה זה דרך של "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע". העתקת המסורת של תורה שבעל פה, איך לומדים תורה שבעל פה, ואיך מבינים תורה שבעל פה. דרכי הלימוד, דרכי ההבנה, דרכי הקבלה, רק ככה אנחנו מתחברים לתורה שבעל פה. זה לא כל הרוצה ליטול את השם יבוא ויטול, ויגיד מסברת ליבו מה זה תורה שבעל פה, ויסביר שזה גם המצב בתורה שבכתב.

והיצר הזה, שמשתולל לאחרונה בכל מקום, זה דברים שאי אפשר להעלות אותם על הדעת. אנשים, שכאילו הם האמונים על בית מדרש הגר"א! אדוננו הגר"א! זה שהעמיד את התורה שבעל פה בדור האחרון, אז בית מדרשו של הגר"א הולכים ואומרים שבבית ראשון "עין תחת עין" היה דברים כפשוטם, בבית שני חכמי ישראל בדו "עין תחת עין" ממון. זה בית מדרשו של הגר"א, וזה אדוננו הגר"א!

ועוד יש טענות שעוד נותנים להם איזו חשיבות ... זה כפשוטו חורבן של כל המסורת והדרך שמקובלת עלינו. העבודה שלנו בימים האלה זה להעמיד את הדברים ולדעת, יש לנו מסורת, יש לנו דרך, אנחנו לא מחדשים מעצמנו, הדרך שלנו זה הדרך מאדוננו הגר"א, הדרך מרבי חיים מוולוז'ין שכיודע העמיד את כל הדרך, שכל דבריו היה מאדוננו הגר"א. וזאת התורה לא תהא מוחלפת, אנחנו נדבוק בדרכנו, ונמשיך בדרכנו, בעזר השם בזה נעמיד את המסורת האמיתית של התורה לכל הדורות, ובכח התורה נזכה שיהיה בדור שלנו, בזמנים שלנו, בחשיכה שנמצאת איתנו, שהקב"ה יעשה איתנו נסים ונפלאות בזמן הזה.

דעת מרגן ורבנן גדולי הפוסקים על כיתות הקראים-רפורמים החדשות

פסק דין הלכה למעשה

מאת אב"ד חסידי חשוב בבית שמש וראש מכון לכשרות סת"ם

שנאלץ להכחיש כביכול את חתימתו בשל איומי אוריה ענבל

[פורסם ברבים מטעם כבוד הרב בטרם נאלץ לפרסם שכביכול חזר בו בשל איומי

אוריה ענבל למסור למשטרה ולנקוט בהליכים פליליים כנגד הרבנים שיצאו נגדו]

בס"ד, כ"א בתמוז, ימים שביין פריצת החומה לשריפת הבית, שנת ה"א תש"פ

הובאו לפנינו דברי מינות נוראיים שנאמרו ע"י המרצה-חוקר אוריה ענבל, לפיהם יתכן שחז"ל בימי בית ראשון פירשו חלקים ממצוות התורה כדרך הצדוקים והקראים רח"ל (עפ"ל), ורק בימי בית שני 'התחדשו' חז"ל לפרש את כל המצוות כפי המסורת הנהוגה עד ימינו (עפ"ל), ועשו זאת מאחר שכך 'הסתדר' ו'התאים' להם הפירוש לפי רוח תקופתם ונטיית התפתחות שכלם (עפ"ל). ולאחר שפנינו אליו ישירות בבקשה לחזור בו מן הדברים, וניהלנו עמו מו"מ ממושך, התרשמנו שהלה אכן מחזיק בדעות כפרניות אלו, ומעוניין להדיח את שומעי לקחו לחזור בו מן הדברים, ולכן אינו מוכן לפרסם לרבים בצורה מפורשת שאין האמת כדעות אלו, ואף מנסה לשווא להיתלות בכל מיני אילנות גבוהים כביכול.

וכמובן שכל הדברים הללו המה דברי כפירה וקראות גמורים, שהאומרם יינו יין נסך, והשומעם מחוייב לקרוע קריעה כדין. ובוודאי שדין כל ספריו וכתביו לשריפה כדין כל כתבי הקראים והצדוקים. וכל המסייעים בידו להדיח את הרבים ומחפים עליו מחמת נגיעות של משרות וקירבה משפחתית וכדו', כבדה אשמתם מנשוא, ועתידים ליתן את הדין הן בזה והן בבא, כמאמר חז"ל (קידושין מ.). ש"אין מקיפין בחילול השם". וכמו"כ ברור שגם כל שאר המלמדים והלומדים עם הנ"ל באותו בית מדרש שהקים, חשודים המה מחמת הספק על כפירה ומינות כדרכי הקראים והצדוקים, ויש להישמר מפניהם.

ובאופן כללי יש להגדולים להזהיר על הקטנים וללמדם שכבר צווה רב האי גאון באיגרתו ליהודי קוצ'ין שבהודו (שו"ת הגאונים שערי תשובה סימן ה) והזהירם מפני לימוד הפילוסופיה ומפני הרצון לפרש את מצוות התורה על פי התכונות שבטבע, והרשב"א ובית דינו (בשו"ת הרשב"א חלק א סימן תיז ובספר מנחת סימן פא) החרימו את הלומדים פילוסופיה וכתבו ש"החטאים האלה בנפשותם מחוייבים כל ישראל להחרימם ולגדותם, ולא יכופר להם העון הזה עד ימותון. ...

וכן כתב הרא"ש בתשובה (שו"ת הרא"ש כלל נה סימן ט) שאין אפשרות כלל לפרש את מצוות התורה הקדושה לפי חכמה חיצונית כלשהי, "כי חכמת התורה היא קבלה למשה מסיני והחכם ידרוש בה במדות שנתנה לידרש בהם ומדמה מילתא למילתא, אף על פי שאין הדברים נמשכים אחר חכמת הטבע אנו הולכין על פי הקבלה, אבל חכמת הפילוסופיה היא טבעית וחכמים גדולים היו והעמידו כל דבר על טבעו ומרוב חכמתם העמיקו שחתו והוצרכו לכפור בתורת משה לפי שאין כל התורה טבעית אלא קבלה". ומוסיף שעל זה אמר החכם מכל אדם "כל באיה לא ישובון", רוצה לומר כל הבא ונכנס מתחלה בחכמה זו לא יוכל לצאת ממנה להכנס בלבו חכמת התורה, כי לא יוכל לשוב מחכמה טבעית שהורגל בה כי לבו תמיד נמשך אחריה, ומחמת זה לא ישיג לעמוד על חכמת התורה שהיא ארחות חיים כי יהיה לבו תמיד על חכמת הטבע ותעלה ברוחו להשוות שתי החכמות יחד ולהביא ראיה מזו לזו, ומתוך זה יעות המשפט, כי שני הפכים הם צרות זו לזו ולא ישכנו במקום אחד".

ובפרט ידועה התנגדותו הנחרצת של רבינו הגר"א מוילנא לעיסוק בחקר היגיון התורה וטעמי המצוות, כנזכר בביאורו לשלחן ערוך (יורה דעה סימן קעט סעיף קטן יג) ובפירושו על הנ"ך (ספר ישעיהו פרק ב פסוק ו), וכן בספר אבן שלמה (פרק יא סימן ד) ובספר עליות אליהו לתולדות הגר"א (בשער מעלות הסולם אות ה) ובספר פאת השלחן (בהקדמה) בשם רבם הגר"א, ובספר כתר תורה (להמגיד מפלוצק) כתב בשמו להביא לכך מקור מדברי הגמרא במסכת שבת (קמ עמוד א). והגאון המקובל רבי יצחק אייזיק חבר, תלמידו המובהק של הגר"מ משקלוב (שהיה גדול תלמידיו של הגר"א בקבלה), בספרו פתחי שערים (בנתיב גדלות דזעיר אנפין פתח כד וכן בנתיב פרצופי לאה ורחל פתח ו) הסביר שזה היה יסוד החטא הקדמון של אדם הראשון.

והאריך בזה המקובל הגדול בעל הלשם (הידוע בתואר שכתרו לו גדולי דורו "אחרון בעלי קבלת הגר"א") בספר הדעה (חלק ב דרוש ד ענף יט סימן ו) וזו לשונו: "הכלל הוא כי מי שנשתבש באיזה דעה כוזבת רחמ"ל אין תרופה למכתו והוא בכלל מה שנאמר "כל באיה לא ישובון", והוא גרוע בזה מרשע גמור שעובר על כמה עבירות שבתורה, כי הרשע הוא מלא חרטות ומיצר ודואג על חטאיו, ועלול הוא להתודה לכל הפחות לפני מותו, אבל המתחכם בעיניו רחוק הוא מתשובה ויודוי מאחר שהוא דרך ישר לפניו, ועליו נאמר (משלי יד) "יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות". והעיקר המחוייב לכל מי אשר בשם ישראל יכונה להאמין באמונה שלימה שכל מה שנמצא בדברי רז"ל בהלכות ואגדות בש"ס ומדרשים הם כולם דברי אלהים חיים, כי כל מה שאמרו הוא ברוח ה' אשר דיבר במ ומסוד ה' ליראיו ... שלא דרשו כרצונם ח"ו אלא רק ברוח ה' אשר דיבר במ ומסוד ה' ליראיו ... וכן כל דבריהם ז"ל אשר בגזירות ותקנות אינם על פי שכל אנושי כלל אלא כולם הם ברוח ה' אשר דיבר במ מקול ה' בכח קול גדול ולא יסף דמתן תורה, והקול הזה היה ממשמש והולך בכל מייסדי התורה שבעל פה, כה תדברו אל בני ישראל וכה תאמרו לבני ישראל. והם כולם גזירות העליון ב"ה אשר האיר ונתגלה לנו ע"י קדושת תורתם וחכמתם." ואחר כך מבאר גם הוא שזה היה חלק עיקרי מהחטא הקדמון של אכילת עץ הדעת. ויעויין עוד בספר דעת אמונה (שזכה להסכמה נלהבת מעמוד המחשבה בדורנו הגר"מ שפירא זצ"ל) שהאריך בזה.

דעת מרנן ורבנן גדולי הפוסקים על כיתות הקראים-רפורמים החדשות

דעת תורה ברורה מאת זקן רבני חב"ד

ב"ה, כ"א מנ' אב ה'תש"פ
לכב' הרה"ג ר' פנחס שפירא שליט"א
אב"ד ביה"ד שערי שלום בית שמש ת"ו
שלום וברכה!

קבלתי התמליל של דברי המינוח של פייבלזון ששמעתי שלמד בעבר בישיבת בית מתתיהו בבני ברק.

איך שצווחק על קבלת חז"ל "עין תחת עין" ממון ואינו מאמין שזה הל"מ, ואיך שמצדד לדעת הצדוקים שצריך לספור ספירת העומר תמיד לאחר השבת ושחז"ל שינו את ההלכה עפ"ל, ועוד ועוד, וזה מצטרף לדברי הכפירה בקדושת חז"ל של המין הכופר אוריה ענבל, ועל כגון אלו תקנו חז"ל התפלה בשמו"ע "ולמלשינים אל תהי תקוה", וגם הוא בוגר ישיבות.

ומצוה רבה לתמלל חלקים של דברי הכפירה והמינוח שלהם, ולהשמיע לראשי הישיבות שמהם יצאו לתרבות רעה, או להראות להם בכתב.

וכן להביא את דברי הכפירה לפני רבני בני ברק למען יאסרו על "קול הלשון" להשמיע אותם ולהחטיא את עם ישראל צאן קדשים. האם ניתן "לכבוש את המלכה עמי בבית"? ברדיו המיועד לקדושה יישמע דברי ליצנות וע"ז?!

הארכת, כי אם כב' יוכל, יראה מכתבי זה לאלו שיש בידם להשליכם מלהשמיע דבריהם ב"קול הלשון" ובעוד במות של מינוח במסוה של תורה. הריני מסכים שכב' יצרף חתימתי לפס"ד שהנ"ל הם מינים וזדים, ודינם כדין עוכרי ישראל כמבואר שם.

וע"ז באעה"ה

הרב גדליהו אקסלרוד

הסכמה לדברים מאת אב"ד חסידי חשוב בבית שמש וראש מכון לכשרות סת"ם שנאלץ להסתיר את זהותו בשל איומי אוריה עינבל לפנות לערכאות בתביעת דיבה כנגד הרבנים.

מצוה לפרסם עד שיכירו וידעו כל באי ביהמ"ד האמיתיים.

כ"ט בברכה והצלחה (-)

הרב גדליהו אקסלרוד

אב"ד בבית חו"ן חיפה ת"ו

רחוב זולתי 20 חיפה 33149

טלפון 04/25519

ג' (ת"ת)

ב"ה כ"א מנ' אב ה'תש"פ

יג' יורג' ה' ע"מ סלימא סלימא
אב"ד ביה"ד שער שלום בית שמש ת"ו
שלום וברכה!

ב"ה כ"א מנ' אב ה'תש"פ

אב"ד בבית חו"ן חיפה ת"ו

רחוב זולתי 20 חיפה 33149

טלפון 04/25519

ג' (ת"ת)

שלום וברכה!

ב"ה כ"א מנ' אב ה'תש"פ

אב"ד בבית חו"ן חיפה ת"ו

רחוב זולתי 20 חיפה 33149

טלפון 04/25519

ג' (ת"ת)

שלום וברכה!

הרב גדליהו אקסלרוד

(* הלואי עשו רבותינו הקדושים כן בעת התחיל רמ"ד וחבריו להשריץ צחנתם במדינת אשכנז (אשר על ידה נתנגפו גם שארי מדינות) להפריש ולהבדיל אותם מעדת ישראל, כי לא היה בידם להשחית ולהוריד כבוד התורה ולומדיה כ"כ כמו שעשו, אבל בזה היה רמ"ד כחכם הרואה את הנולד, כי מורה עלה על ראשו שלא יעשו עמו כמו שעשו חכמי ישראל באמסטרדם עם האפיקורס המפורסם שפינאזע שר"י אשר החרימוהו ונידוהו מקהל ישראל עד שנשתמד, לזאת הקדים רמ"ד את עצמו ופעל אצל מיודעיו ומכיריו שיחמצו אצל המלך פרידריך השני מלך פרייסען שבהשתדלותו יתבטל הוועד והבי"ד של ארבע ארצות, אשר להם היה כח גדול ויכולת ועל ידם היה התנגות מקהלות ישראל של ד' ארצות והמה שפטו ויסרו כל משחית ומכלה מבני עמנו וגם בידם הי' שבט מוסר ליסר המסור. וכח זה ושאר יפוי ניטל אח"כ מהם ונתבטל כל ענין ד' ארצות אשר היה איזה מאות בשנים, וגם יצא צו מאת המלוכה שאין שום ב"ד רשאי עוד להתרים ולגדות, ועי"ז הותר הרצועה ופורצי גדרי התורה נתרבו בכל יום ויום ועיני חכמי ישראל רואות וכלות ר"ל מבלי יכולת בידם לגדות הפרצה, ושורש פורה רוש ולענה לזה היה רמ"ד הנ"ל זכותו יגון ונאחה אלקים הביאו למשפט ועל שארית ישראל ירחם עד מהרה אכיה"ר.

מחאה נמרצת

בס"ד, מרחשוון תשפ"א

הזדעזעתי לראות את מעשי הנבלה שעשו הנהו בריוני, הנקראים "החרדים החדשים", אשר צירפו את שמי ל'היתר' שימוש במכשיר אייפון 'מוגן', אשר כידוע בטרם רעה נאספו גדולי וצדיקי הדור, בשנת ה'תשס"ה, ואסרוהו פה אחד באיסור חמור העומד לעולם, ועוד הוסיפו הנהו בריוני חטא על פשע וצירפו את שמי גם ל'היתר' קיום מצוות שונות באמצעות כלי טמא זה, על כן מוכרח אני למחות על מעשי אנשים שפלים אלו פורצי גדרות עולם, אשר כל העקוב נדמה להם כמישור ולא בוחלים בשום אמצעים להשגת מטרתיהם, עד כדי איומים והשמצות על פוסקי הלכה וכתובת פסקי הלכה שקריים בשמם, ה"י.

פנחס שפירא, בית שמש,
אב"ד שערי שלום
ומחבר שו"ת בריתי שלום

אוי לי אם אומר אוי לי אם אומר

בס"ד, י' במרחשוון תשפ"א

מכיון שאחד מ'רבני' מוסד הכלאיים הידוע המכונה "קריית חינוך שעלבים" ניסה לשחד אותי, כמובן מבלי שהתבקש לכך, בתמורה לכך שאפרסם חו"ח מכתב כאילו שתלמידי מרן הגר"ד כהן שליט"א הטעו אותי בנוגע ל'בית מדרש הגרא' ושעל כן אני חוזר בי (חו"ח) מחוות הדעת ההלכתית שכתבתי בעניינם, היל"ת. ועוד הוסיף הלה לאיים שאם לא אקבל את השוחד, יפרסם הוא זיוף בשמי בעלון "המעין" היו"ל על ידם, ובו דברי הכפשה רח"ל כנגד חד ומיוחד מזקני שרידי בעלי המחשבה האמיתיים בדורנו, השם ירחם. על כן לאחר ששקלתי את הדברים היטב בפלס מאזניים, הגעתי למסקנא שהחילול השם הנורא אותו רוצה אותו צבוע לחולל, מחייב אותי להתנער ממעשיו, וכמובן שאין לסמוך על כל מה שמצוטט אצלם בשמי. החותם בצער ובכאב, פנחס שפירא, בית שמש, אב"ד שערי שלום ומחבר שו"ת בריתי שלום

בס"ד, כ"ד באלול ה'תש"פ

לכבוד

הדיינים הנכבדים כש"ת

אשר פסקו דין אמת לאמיתו כנגד הנבל המשוקץ אב"ר שר"י

הרב הגאון יהודה פישר שליט"א

הרב הגאון שריאל רוזנברג שליט"א

הרב הגאון שמואל אליעזר שטרן שליט"א

הרב הגאון יצחק טוביה וייס שליט"א

הרב הגאון משה שטרנבוך שליט"א

הרב הגאון חיים מאיר הלוי ואזנר שליט"א

הרב הגאון יהודא סילמן שליט"א

הרב הגאון שבח צבי רוזנבלט שליט"א

הרב הגאון מנחם מנדל לובין שליט"א

הרב הגאון מנחם מענדל הכהן שפרן שליט"א

הרב הגאון נפתלי נוסבוים שליט"א

אחדשמעכת"ה וש"ת

הנידון: הודעה לכת"ר על זיוף מכתב מרושע כנגד כת"ר, כביכול בחתימתי

בתאריך ח' באלול שלחתי בעצה אחת עם כמה גדולי תורה מכתב התראה לחמישה אנשים אשר עסקו בשבועות האחרונים בזיוף ובהפצת פסקי הלכה שקריים, בשמי כביכול, תוך התחזות שיקרית לגורמים שונים.

מכתב ההתראה רצוף בזה, בטשטוש שמות הנמענים, וזאת מטעמים משפטיים מובנים.

קעת מתברר שהנך בריוני ממשיכים במעשיהם הנלוזים, וזייפו מכתב מרושע ושיקרי בגנות כבוד הרבנים שליט"א, תוך שימוש נבזי בשמי ובחתימתי.

הנ"ל נעשה על ידם ככל הנראה כדי לגרום לרבנים לכתוב נגדי דברי שטנה בגנותי, וכל זאת על לא עוול בכפי כלל!

וכבר נודע המעשה הנורא בהנך בריוני קמאי שזייפו מכתב מרושע ושיקרי, כביכול בשמו ובחתימתו של הגרי"י דיסקין זצ"ל, כנגד קדוש ישראל הגרי"ח זוננפלד זצ"ל, ואכמ"ל.

מצו"ב גם המכתב המרושע והשיקרי בגנות כבוד הרבנים שליט"א אשר זייפו הנך בריוני, כאמור.

ביקרא דאורייתא

פנחס שפירא

סכנת כפירה בה' ובמשה עבדו רח"ל היל"ת

- (א) בשנים האחרונות ירדה רוח של כפירה רח"ל לעולם והביאה עמה תופעת "הנושרים" מקהל היהדות הנאמנה לתורה. תופעה זו לדאבון לב מחלחלת בכל החוגים החרדים.
- (ב) יש תופעה נוספת הנקראת חרל"ד רח"ל ר"ת "חרדי לא דתי", נשארים עם כל הלבושים החרדים. מבקרים בבית כנסת אך מבפנים הם אפיקורסים רח"ל.
- (ג) לדאבון לב בשנים האחרונות תקעו הרפורמים תלמידי משה מנדלסון שר"י יתד בארה"ק ובתחפושת דתית כביכול מלמדים ב"בית מדרש" שלהם ביקורת המקרא ודורכים על מדרשי חז"ל ברגל גסה ובריש גלי ומובילים לכיוון עקירת הדת.
- (ד) שמעתי לאחרונה "פרשן" במסווה של "חוקר התורה" ובעבר למד בישיבות חרדיות וכל מילה שלו הזכירה לי את משה מנדלסון שהוא עצמו היה בתחפושת דתית, אך כל תלמידיו יצאו אפיקורסים שהרסו את רוב יהדות אירופה והיו צוררי ישראל.
- (ה) הבעיה היא שיש לדרשן האמור "כריזמה" ושומעי לקחו שהם תלמידי ישיבות חרדיות ואברכים מהופנטים אחריו ועומדים ליפול לבאר שחת.
- (ו) מכיון שהרה"ג ר' פינחס שפירא שליט"א ראב"ד ביה"ד "שערי שלום" בבית שמש יצא במלחמת תנופה נגד עוקרי הדת הריני מחזק את ידיו ואומר לו בלשון זה כל ישראל ההולכים בדרך ה' יתברך הם מאחוריך "חזק-ואמץ".

הרב גדליהו אקסלרוד
אביד בבית דין חיפה ת"י
רח' תל-חי-10 חיפה 33142
טלפון 04625519 (ק"מ)

מחמת גודל הסל

סכנת כפירה בה' ובמשה עבדו רח"ל היל"ת

לשנים האחרונות ירדה רוח של כפירה רח"ל לעולם והביאה עמה תופעת "הנושרים" מקהל היהדות הנאמנה לתורה. תופעה זו לדאבון לב מחלחלת בכל החוגים החרדים.

יש תופעה נוספת הנקראת חרל"ד רח"ל ר"ת "חרדי לא דתי", נשארים עם כל הלבושים החרדים. מבקרים בבית כנסת אך מבפנים הם אפיקורסים רח"ל.

לדאבון לב בשנים האחרונות תקעו הרפורמים תלמידי משה מנדלסון שר"י יתד בארה"ק ובתחפושת דתית כביכול מלמדים ב"בית מדרש" שלהם ביקורת המקרא ודורכים על מדרשי חז"ל ברגל גסה ובריש גלי ומובילים לכיוון עקירת הדת.

שמעתי לאחרונה "פרשן" במסווה של "חוקר התורה" ובעבר למד בישיבות חרדיות וכל מילה שלו הזכירה לי את משה מנדלסון שהוא עצמו היה בתחפושת דתית, אך כל תלמידיו יצאו אפיקורסים שהרסו את רוב יהדות אירופה והיו צוררי ישראל.

הבעיה היא שיש לדרשן האמור "כריזמה" ושומעי לקחו שהם תלמידי ישיבות חרדיות ואברכים מהופנטים אחריו ועומדים ליפול לבאר שחת.

מכיון שהרה"ג ר' פינחס שפירא שליט"א ראב"ד ביה"ד "שערי שלום" בבית שמש יצא במלחמת תנופה נגד עוקרי הדת הריני מחזק את ידיו ואומר לו בלשון זה כל ישראל ההולכים בדרך ה' יתברך הם מאחוריך "חזק-ואמץ".

וי"ת ה'תש"פ
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
הרב גדליהו אקסלרוד

וע"ז באעה"ח בכבוד ובברכה
הרב גדליהו אקסלרוד, אב"ד הרבני האזורי חיפה

ב"ה ערש"ק חזון ה'תש"פ
לכבוד הרה"ג מוה"ר ר' פינחס שפירא ראב"ד ביה"ד שערי שלום בית שמש ת"ו
שלום וברכה!

מכיון ששמעתי שרודפים את כת"ר על שמחה מחאה כנגד "דרשן" "חוקר" "מבקר המקרא" שדבריו הם דברי אפיקורסות באתי במילים קצרות לעודדו ולחזקו.

(א) דוד המע"ה היה נרדף וכל ס' התהילים מלא מהתפלות שלו להשי"ת שיצילנו מרודפיו.

(ב) דורנו דור יתום ואין עומדים בפרץ להגן על חומות הדת, ואתן דוגמא אחת, עשרות אלפים גרים מזויפים שכולם יודעים שהם גוים מתחתנים כמעט בכל משרדי הרבנות בארצנו הק' ע"י רבנים חרדים שהם חרדים על פרנסתם, ואין מי שיצא למלחמת תנופה להגן על הרבנים האנוסים ונגד תופעת ההתבוללות בהכשר הרבנות הרשמית של המדינה.

(ג) אצטט כמה דוגמאות שבאזני שמעתי מהקלטה של אותו חוקר ו"מבקר המקרא":

- (א) "בתורה" לא מוזכר שהקב"ה משגיח השגחה פרטית על הבריאה (רח"ל) רק דוד המלך חידש את זה - זה גם לא מובא ב"ג עיקרים - היה דרך "יוסף" עד שהתחיל דרך "דוד".
- (ב) משה (רבינו) עוזב את המחנה ואז התחיל פ' מרגלים, קרח, דיבורי מרים נגדו.
- (ג) אברהם (אבינו ע"ה) לא הכניס אורחים לא היה לו משפחה - יצחק הכניס אורחים.
- (ד) פ' דברים הוא לא חלק מהתורה אלא דברי משה רבע"ה.
- (ה) הקראים הם השמרנים ז"א ששיטת הקראים היתה השיטה בה נהגו ישראל מעת מתן תורה עד שהגיעו ה"פרושים".
- (ו) יחזקאל שינה מה שכתוב בתורה "פוקד עון אבות על בנים" והוא חידש שזה לא כן אלא איש בחטאו יומת (עיין רד"ק שם, יחזקאל י"ח ד', המבוסס על הגמרא).

אינני רוצה להוסיף על האמור, כי מי שיש בו זיק של יהדות ירגיש שמדובר כאן באפיקורס מסוכן שיש לו כח היפנוט ממש, וכח זה הוא מכחות עצומים של טומאה רח"ל. כל דיבוריו הם נגד חז"ל, נגד התורה, סילוף עובדות כשהסילוף ברור, והמצאות שקריות.

שמעתי שראשי ישיבות שלמד בהם מגינים עליו, והסיבה מכיון שלא מאמינים שהנ"ל נפל לשאול תחתית וזוכרים לו את זמן היותו בישיבות. אם תוכל להראות ובעיקר להשמיע להגאון ר' שמואל דוד גרוס שליט"א וכן את מכתבי אני מניח שיהיה לתועלת כי הקב"ה חנן אותו בכחות שיכול לעמוד בפרץ. ואסיים בכבוד רב ובברכת חזק ואמץ, הרב גדליהו אקסלרוד

הרב גדליהו אקסלרוד
אביד בבית דין חיפה ת"י
רח' תל-חי-10 חיפה 33142
טלפון 04625519 (ק"מ)

מחמת גודל הסל

לשנים האחרונות ירדה רוח של כפירה רח"ל לעולם והביאה עמה תופעת "הנושרים" מקהל היהדות הנאמנה לתורה. תופעה זו לדאבון לב מחלחלת בכל החוגים החרדים.

יש תופעה נוספת הנקראת חרל"ד רח"ל ר"ת "חרדי לא דתי", נשארים עם כל הלבושים החרדים. מבקרים בבית כנסת אך מבפנים הם אפיקורסים רח"ל.

לדאבון לב בשנים האחרונות תקעו הרפורמים תלמידי משה מנדלסון שר"י יתד בארה"ק ובתחפושת דתית כביכול מלמדים ב"בית מדרש" שלהם ביקורת המקרא ודורכים על מדרשי חז"ל ברגל גסה ובריש גלי ומובילים לכיוון עקירת הדת.

שמעתי לאחרונה "פרשן" במסווה של "חוקר התורה" ובעבר למד בישיבות חרדיות וכל מילה שלו הזכירה לי את משה מנדלסון שהוא עצמו היה בתחפושת דתית, אך כל תלמידיו יצאו אפיקורסים שהרסו את רוב יהדות אירופה והיו צוררי ישראל.

הבעיה היא שיש לדרשן האמור "כריזמה" ושומעי לקחו שהם תלמידי ישיבות חרדיות ואברכים מהופנטים אחריו ועומדים ליפול לבאר שחת.

מכיון שהרה"ג ר' פינחס שפירא שליט"א ראב"ד ביה"ד "שערי שלום" בבית שמש יצא במלחמת תנופה נגד עוקרי הדת הריני מחזק את ידיו ואומר לו בלשון זה כל ישראל ההולכים בדרך ה' יתברך הם מאחוריך "חזק-ואמץ".

בס"ד, כ"ד באב ה'תש"פ, יום "שבנו לדיננו" האמור במגילת תענית פרק ה, "שהיו הצדוקין דנין בדיניהן ... וכשגברה יד בית חשמונאי, ביטלום והיו דנין בדיני ישראל, ואותו היום שנצחום עשאוהו יום טוב".

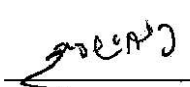
פסק דין

הובאו לפנינו דברי מינות נוראיים שנאמרו על ידי המרצה-חוקר אליהו מאיר פייבלזון ועל ידי המרצה-חוקר אוריה עינבל, לפיהם יתכן שחז"ל בימי בית ראשון פירשו חלקים ממצוות התורה כדרך הצדוקים והקראים רח"ל (עפ"ל), ורק בימי בית שני 'התחדשו' חז"ל לפרש את כל המצוות כפי המסורת הנהוגה עד ימינו (עפ"ל), ועשו זאת מאחר שרח"ל התורה ניתנה להתפרש בכל דור על-פי "התפתחות הרגש האנושי וההבנה השכלית העולמית" ו"האינטואיציה הטבעית" של אותו דור, עפ"ל.

וכמובן שכל הדברים הללו המה דברי כפירה וקראות גמורים. ועל כן בוודאי שכל הספרים והכתבים שנכתבו בדרך זו יש לשורפם כדין כל כתבי הקראים והצדוקים. וכמו כן ברור שגם כל שאר המלמדים והלומדים עם הנ"ל באותם בתי מדרשות שהקימו, יש להישמר מפניהם.

ועל זה באנו על החתום בחיל וברעדה, אוי לן שכך עלתה בימינו.

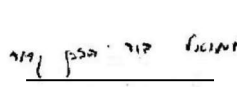
[חתימות הרבנים הגאונים סודרו לפי סדר הא"ב]

פנחס שפירא
ראב"ד שערי שלום

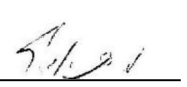
יזחק רצאבי
פוסק עדת תימן

שמואל דוד גרוס
ראב"ד בד"ץ אשדוד

גדליהו אקסלרוד
אב"ד חיפה בדימוס

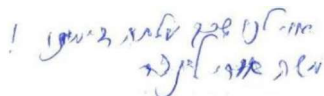

מרדכי אייכלר
מלפנים אב"ד עמנואל

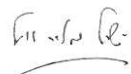
אָנָא כְּנֵה, עוֹרֵי נָא, הַתְּעוֹרְרֵי נָא, עֲמָדֵי נָא, הַתְּיַצְבֵי נָא, קוּמֵי נָא, סְלֵי נָא, בְּעַד הַנְּפֶלֶשׁ סְנֵי נָא:

בס"ד, ז' אלול ה'תש"פ, יום חנוכת חומות ירושלים השניות, "שפרצוהו מלכי יון וגדרוהו בית חשמונאי".

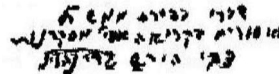
הננו מצטרפים לכלל האמור לעיל

משה אורי לינדר
רב נווה יעקב

ישראל מאיר וייל
רב בבית שמש

צבי גרינהויז
מעורכי השונה הלכות

שלום אייזנברגר
רב קרית צאנז

היסוד היסודות שאנחנו חיים איתם, זה אותן הסברות של בית חשמונאי, של "נותרו הישיבות", של העתקת המסורת של תורה מדור לדור. וההשקפה הזו שגידלו ושחינכו אותנו בישיבה, שיש לנו מסורת, ויש לנו דרך, היא יסוד היסודות. כי החכמה של התורה היא לא אנושית. לא כל אחד יכול לבוא ולבדות סברות מדעתו, ולבדות מליבו כל מיני סברות והבנות בתורה שבכתב.

יון היא זאת שפיתחה את הצדוקים, כך אומר היעירות דבש. הצדוקים שכפרו בתורה שבעל פה זה בא מיון, שרצתה לעשות מהתורה חכמה חיצונית. חכמת התורה היא חכמה אלוקית. הדרך של תורה שבעל פה זה דרך של "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע". העתקת המסורת של תורה שבעל פה, איך לומדים תורה שבעל פה, ואיך מבינים תורה שבעל פה. דרכי הלימוד, דרכי ההבנה, דרכי הקבלה, רק ככה אנחנו מתחברים לתורה שבעל פה. זה לא כל הרוצה ליטול את השם יבוא ויטול, ויגיד מסברת ליבו מה זה תורה שבעל פה, ויסביר שזה גם המצב בתורה שבכתב.

והיצר הזה, שמשתולל לאחרונה בכל מקום, זה דברים שאי אפשר להעלות אותם על הדעת. אנשים, שכאילו הם האמונים על בית מדרש הגר"א! אדוננו הגר"א! זה שהעמיד את התורה שבעל פה בדור האחרון, אז בית מדרשו של הגר"א הולכים ואומרים שבבית ראשון "עין תחת עין" היה דברים כפשוטם, בבית שני חכמי ישראל בדו "עין תחת עין" ממון. זה בית מדרשו של הגר"א, וזה אדוננו הגר"א! ועוד יש טענות שעוד נותנים להם איזו חשיבות ... זה כפשוטו חורבן של כל המסורת והדרך שמקובלת עלינו.

העבודה שלנו בימים האלה זה להעמיד את הדברים ולדעת, יש לנו מסורת, יש לנו דרך, אנחנו לא מחדשים מעצמנו, הדרך שלנו זה הדרך מאדוננו הגר"א, הדרך מרבי חיים מוולוז'ין שכיודע העמיד את כל הדרך, שכל דבריו היה מאדוננו הגר"א.

וזאת התורה לא תהא מוחלפת, אנחנו נדבוק בדרכנו, ונמשיך בדרכנו, בעזר השם בזה נעמיד את המסורת האמיתית של התורה לכל הדורות, ובכח התורה נזכה שיהיה בדור שלנו, בזמנים שלנו, בחשיכה שנמצאת איתנו, שהקב"ה יעשה איתנו נסים ונפלאות בזמן הזה.

אין הפרש בין שיוסיף ויגרע על הפסוק ובין שיוסיף ויגרע על הפירוש המקובל, ועניין שיוסיף או יגרע מן הכתוב כגון שיאמר שהקב"ה אמר אלי כי הערלה היא שתי שנים, ואחר שתי שנים מותר לאכול הפירות הנטועות, או שיאמר הקב"ה אמר אלי שהערלה אסור לאכול אותה ד' שנים חלף מה שאמר הקב"ה (ויקרא יט כג) "שלוש שנים יהיה לכם ערלים" וכדומה לו, או ישנה בקבלה כלומר ואפילו יסייענו פשט הכתוב, כגון שיאמר שזה האמור בתורה (דברים כה יב) "וקצותה את כפה" הוא כריתת יד באמת ואינו קנס המבייש כמו שבא בקבלה, ויסמוך הדבר ההוא לנבואה ויאמר שהקב"ה אמר לי שזו המצווה שאמר וקצותה את כפה הוא כפשוטו, גם זה יהרג בחנק שהוא נביא שקר והוא סומך אל הקב"ה מה שלא אמר לו, ואין להביט גם בזה לאות ולמופת, שהרי הנביא אשר הלאה כל מתי העולם באותותיו והכניס בלבבנו להצדיקו ולהאמין בו כמו שאמר הכתוב (שמות יט ט) "וגם בך יאמינו לעולם" הוא הגיד לנו בשם הקב"ה שלא תבא מאת הבורא תורה אחרת מלבד זאת, והוא מה שאמר (דברים ל יב) "לא בשמים היא ואמר בפוך ובלבבך לעשותו" ועניין בפוך המצווה הידועה על פה, ועניין בלבבך הסברות שהוציאו בעיון שהוא מכלל הכוחות הנמשכות אל הלב, והזהירנו גם כן מלהוסיף בהם ולגרוע מהם כמו שנאמר (דברים יג א) "לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו", ועל כן אמרו ע"ה (מגילה ב:) אין נביא רשאי לחדש דבר מעתה.

[מתוך הקדמת הרמב"ם לפירוש המשנה]

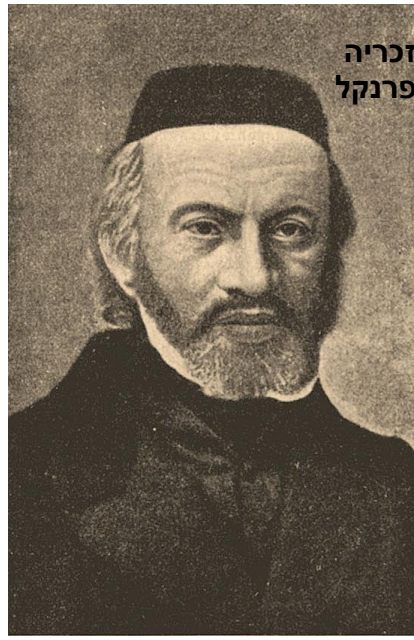
והיסוד התשיעי - ההעתק, והוא כי התורה הזאת מועתקת מאת הבורא השם יתברך לא מזולתו. ועליה אין להוסיף וממנה אין לגרוע לא בתורה שבכתב ולא בתורה שבעל פה. שנאמר "לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו". וכבר ביארנו מה שצריך לבאר ביסוד זה בפתיחת זה החיבור.

[מתוך י"ג עיקרי האמונה להרמב"ם]

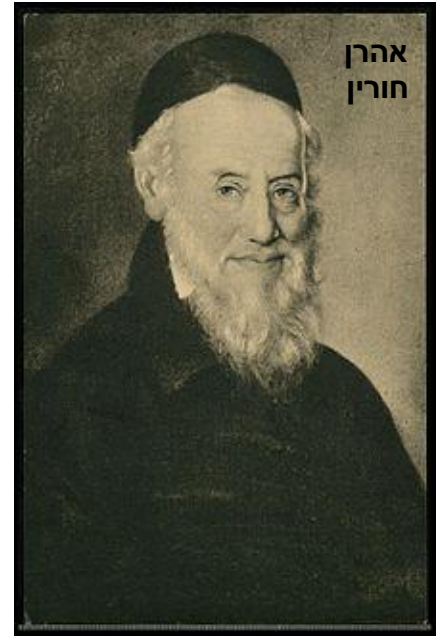
הנהגה אלה מרחוק יבאו והנהגה אלה מצפון ומלם ואלה מארץ מדינתם ואלה מארץ ארץ יפצחו [ופצחו] הרים רגה פיינחם ה' עמו ועניו ורחם: ותאמר ציון עזבני ה' ואלוני שכתני: התשפח אשה עולה מרחם בן-בטנה גם-אלה תשפחנה ואנכי לא אשפחה: הן על-פנים חקתיך חומתך נגדי תמיד: מקרו בגיב מקרסיד ומתרביד ממך יצאו: שאי-סביב עיניך וראי פלם נקבצו בארץ חייאני נאם-ה' כי כלם כעני תלפשי ותקשרים כפלה:

שניאור
זלמן
שכטר

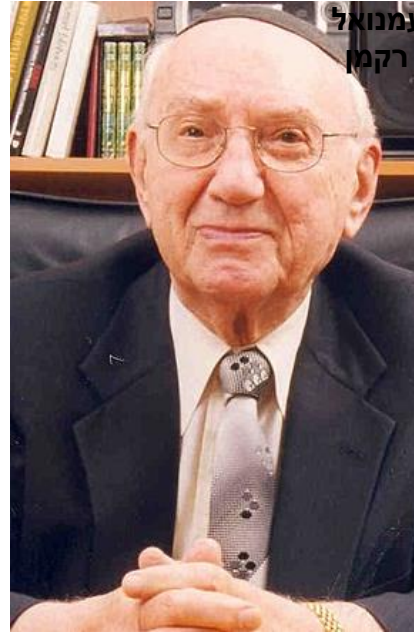
זכריה
פרנקל

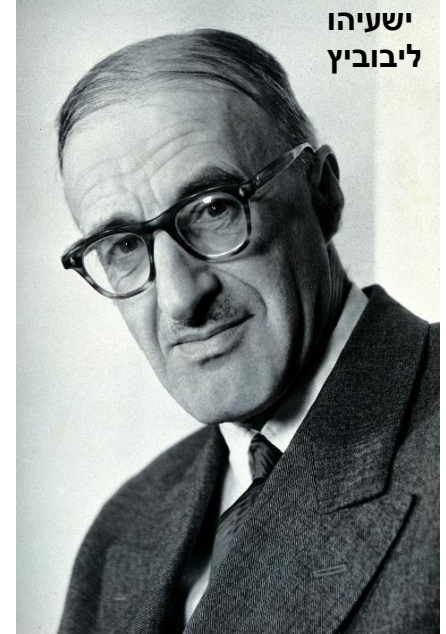
אהרן
חורין

שלמה
ריסקין

עמנואל
רקמן

ישעיהו
ליבוביץ

הועלה לאתר ויקיפדיה
על ידי "אור תורה סטון"
עם הרשאת שימוש לנחלת הכלל

Image from Photograph
by Bar-Ilan University, CC BY-SA 2.0
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=54345061>

Image from Photograph by Grubner, CC BY 4.0
http://he.wikipedia.org/wiki/%D7%A7%D7%95%D7%91%D7%A5:Yeshaya_Leibowitz_Photograph_by_Grubner_Wellcome_V0026693.jpg

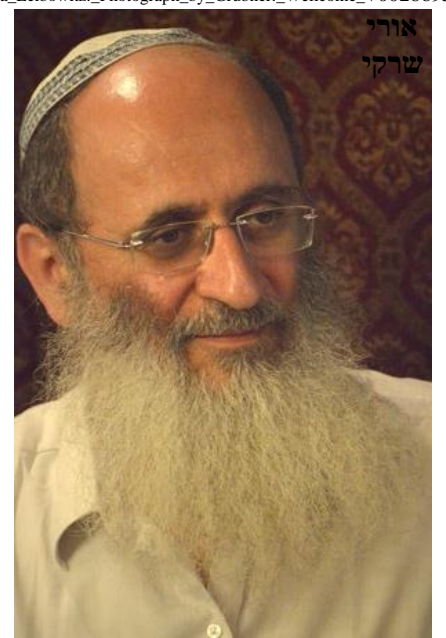
יהושע
ענבל

מתוך תמונה שהועלתה לויקימדיה
(ומשם להמכלול) ע"י הר' יהושע ענבל
עם הרשאת שימוש לכל מטרה שהיא

מיכאל
אברהם

מתוך תמונה שצולמה על ידי "Arielinson",
הועלתה לויקיפדיה על ידי "מעלה היצירה",
ומופצת בתנאי רישיון: CC-BY-SA 3.0

אורי
שרקי

מתוך תמונה שצולמה על ידי "אמרי פרל",
הועלתה לויקיפדיה על ידי "מעלה היצירה",
ומופצת בתנאי רישיון: CC-BY-SA 3.0